

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 17 / CPL / 22.04.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CPL\17CPL\

Fitxer 17CPL1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 546

Comissió de Política Lingüística

Sessió 17, dimecres 22 d'abril de 2026

Presidència de l'I. Sr. Francesc de Dalmases i Thió

Sessió 17 de la CPL

La sessió de la Comissió de Política Lingüística (CPL) s'obre a ****. Presideix Francesc de Dalmases i Thió, acompanyat del vicepresident, Guillem Sánchez Prat, i de la secretària, Maria Pilar Castillejo Medina. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents [Imma Ferret Raventós](#), [Rocio Garcia Pérez](#), [Gisela Navarro Fuster](#) i [Joaquim Paladella Curto](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Lluís Puig Gordi](#), [Carme Renedo i Puig](#) i [Mònica Sales de la Cruz](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès Gràcia](#), [Mar Besses Casanovas](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#) i [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Manuel Jesús Acosta Elías](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució de suport als creadors de contingut en català (tram. 250-00827/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 339, 27).

2. (*) Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació per a l'Ensenyament del Català a la Catalunya Nord davant la Comissió de Política Lingüística perquè informi sobre els objectius, les activitats i les necessitats de l'Associació (tram. 356-01241/15). Carme Renedo i Puig, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Compareixença d'una representació de l'Associació Catalana per a la Promoció de les Persones amb Sordesa davant la Comissió de Política Lingüística per a informar sobre l'entitat i les necessitats de les persones sordes que opten per la comunicació oral (tram. 357-00477/15).

4. Compareixença d'una representació de l'Associació Catalana per a la Promoció de les Persones amb Sordesa davant la Comissió de Política Lingüística perquè informi sobre les peticions i prioritats de l'Associació amb relació als drets de les persones amb sordesa que es comuniquen oralment

357-00690/15 Comissió de Política Lingüística Compareixença.

(*) La presidència proposarà, si s'escau, l'ampliació i alteració de l'ordre del dia per a la substanciació de la compareixença d'una representació de l'Associació per a l'Ensenyament del Català a la Catalunya Nord davant la Comissió de Política Lingüística perquè informi sobre els objectius, les activitats i les necessitats de l'Associació (tram. 356-01241/15).

El president

Escolteu, doncs, si us sembla, comencem aquesta comissió. Digueu-me. (*La lletrada intervé sense fer ús del micròfon.*) Sí, sí, sí.

Primer us haig de demanar si hi ha alguna substitució que vulgueu comunicar. No hi ha cap substitució.

I precisament havíem parlat amb la Mesa que no hi havia altra manera de començar avui que felicitant l'organització del Correllengua per com està funcionant i per animar a tothom que hi participi i que en formi part i felicitar-los de com està

funcionant fins ara. Espero que alguna diputada no tingui moltes agulletes del dia d'ahir.

I ara sí, us voldria demanar, us proposo l'ampliació i l'alteració de l'ordre del dia per la substanciació de la compareixença d'una representació de l'Associació per l'Ensenyament del Català a la Catalunya Nord davant d'aquesta Comissió de Política Lingüística. No sé si ho podem fer per assentiment o ho podeu votar. Voleu votar? Ho podem fer per assentiment? Ho fem per assentiment. D'acord, doncs si esteu tots d'acord.

Proposta de resolució de suport als creadors de contingut en català

250-00827/15

I el que sí que faríem és començar amb el primer punt de l'ordre del dia, que és aquesta proposta de resolució de suport als creadors de contingut en català. És una proposta que ha presentat el grup parlamentari socialista, que té la paraula la seva portaveu. No recordava el temps que havíem acordat, tres minuts, sí. Endavant, si us plau, disculpeu, que no havíem...

Rocio Garcia Pérez

Molt bon dia. Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom. El paper dels creadors i de les creadores de continguts en català és essencial per reforçar la presència i la visibilitat de la llengua en l'entorn digital, alhora que tenen un paper estratègic en la normalització i l'ús de la llengua, especialment entre les generacions més joves. Aquest ecosistema presenta reptes importants: la professionalització del sector amb l'objectiu de garantir un impacte continu i de qualitat en un món globalitzat i fer que el català sigui una llengua competitiva en aquest àmbit.

En l'escenari actual, un dels grans desafiaments del català és consolidar-se com una llengua d'ús habitual a l'entorn digital. Això suposa garantir-ne la presència en les tecnologies digitals i, al mateix temps, normalitzar la creació i la difusió de continguts en català. Segons dades del Col·legi de Màrqueting de Catalunya, més del noranta per cent dels joves catalans utilitzen alguna xarxa social de manera habitual. I l'Enquesta d'usos lingüístics de la població de Catalunya del 2023 confirma aquesta

tendència: un 67,5 per cent fa servir el català sempre o amb certa regularitat en aquests espais. Segons dades també de la Llista.cat, actualment hi ha més de 1.400 creadors de continguts actius. Tot i que aquestes dades mostren que la feina de les creadores i creadors de continguts i de les institucions comencen a donar fruits, encara hi ha molt marge de millora per continuar avançant en la consolidació de la presència de la llengua catalana en aquest espai digital, clarament condicionada pels algorismes de les grans plataformes, que estan dissenyats per maximitzar les llengües majoritàries i, per tant, releguen el català, especialment quan els continguts no aborden temes d'alt interès o són virals.

Per aquesta raó, és essencial el paper dels creadors i de les creadores de continguts i el Govern de Catalunya i el Departament de Política Lingüística, molt conscients d'això, han reforçat mesures, les accions concretes incloses ja en el pla del Departament i creant també alhora la Direcció General de Polítiques Lingüístiques en l'àmbit tecnològic i digital. També el pacte nacional per la llengua, en la mesura 5.2, recullen accions en aquesta línia, quan diu que desenvoluparan un pla d'impuls del català a l'audiovisual, a l'entorn digital, i implementaran el pla d'impuls del català en l'àmbit tecnològic.

Per tot això, davant d'aquesta realitat, cal reforçar el suport als creadors i creadores, que connecten amb el jovent a través dels continguts d'entreteniment cultural o productes de divulgació en català, que contribueixin a assegurar la llengua i aquesta avanci. Així doncs, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, plantegem aquesta proposta de resolució, així com els acords que poden veure en aquesta proposta i en la que esperem que ens donin suport.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula la seva portaveu, la diputada Carme Renedo.

Carme Renedo i Puig

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputada Rocío García. La veritat és que no sé ben bé què dir, perquè m'he hagut de llegir la proposta un parell o tres de

vegades. Em grinyola una mica el contingut i el moment en què es presenta. Em grinyola sobretot el punt cinquè, que és allò que de totes totes és un brindis al sol, un brindis al sol internacional, en aquest cas, perquè si hi hagués voluntat política de tirar això endavant, si hi hagués ambició nacional, quan la diputada Anna Navarro ho va demanar fa un any –i es va aprovar- i va demanar que calia trobar-se amb les grans companyies i, fins i tot, es va oferir per fer ella de mitjancera aprofitant tots els seus anys de treball a Silicon Valley, durant tot aquest any no s'ha avançat.

Es va fer una moció també el 9 d'octubre en el Ple, que també es va aprovar en els mateixos termes i es demanava, doncs això. Es demanava presentar normalment..., ai, establir un diàleg proactiu amb les principals empreses tecnològiques i xarxes socials, Facebook. Durant tot aquest temps hi ha hagut silenci. Ara arriben un any després amb una proposta de resolució que demana exactament el mateix.

Què ha passat perquè ara se la facin seva i que ens puguin alleugerir aquesta sensació de que hem perdut tant de temps? També s'ha de dir, és clar, i també això m'ha grinyolat, que vostès saben que per Junts tot el que sigui en relació a la llengua, reforçar, impulsar, generar, fomentar o establir diàlegs, tot això ens sembla, per força, ens sembla bé. Però sorprenen aquests verbs en una proposta de resolució del partit socialista, perquè si aquesta proposta de resolució l'haguessin fet algun dels grups que estem fermament compromesos amb la llengua, vostès haurien fet una esmena a cada punt que, allà on diu «fomentar», vostès haurien dit demanat que posés «continuar fomentant». Allà on diu «impulsar», haurien demanat «continuar impulsant», perquè vostès sempre aigualeixen totes les propostes de resolució que fem als altres grups. En aquest cas no ho fan i no sé si interpretar-ho com una crítica molt subtil –si volen– a l'actuació del Govern.

En qualsevol cas, tot i ser una PR redundant, tot i que pot tenir aquesta crítica al Govern que podem compartir, és clar que per força hi votarem a favor.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula diputada Mar Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bé, nosaltres compartim la qüestió de fons que aborda aquesta proposta de resolució. En definitiva, l'entorn digital és on més es mouen les persones joves i, per tant, resulta evident que si volem preservar la llengua i el seu ús social, també hem de fomentar que sigui llengua habitual

Fitxer 17CPL2

a les interaccions digitals i, per tant, és una prioritat per al Govern, que no és nova, que l'entoma també de l'anterior legislatura, on creiem que vam posar els fonaments per continuar avançant en aquesta direcció. I és precisament aquesta direcció la que cal reforçar i enfortir. Alguns dels exemples, per exemple, és aquest canal digital EVA, que ja pretén no reforçar tota aquesta creació de continguts a les xarxes socials en català.

I, per tant, creiem que el que s'apunta en aquesta moció pel que fa, per exemple, a les beques Propulsió, és important fomentar el contingut en català, sí, però cal també acompanyar, professionalitzar aquest sector, perquè sabem que les xarxes socials, doncs, són un ecosistema dominat per grans plataformes globals i amb uns algoritmes que tendeixen a invisibilitzar la llengua catalana també en aquest sentit. I, per això, és important que, a banda de poder fer que hi hagi creadors de contingut en català, cal que aquests creadors de contingut en català hi puguin dedicar temps i puguin dedicar recursos de forma estable, perquè si no, l'algoritme passa per davant.

Per tant, compartim la necessitat de reforçar les beques Propulsió. Creiem que falta un punt d'ambició, certament, com s'ha dit anteriorment. Està bé reforçar les beques, estan sent un èxit, però quaranta places queden del tot insuficient quan a l'anterior convocatòria es van presentar més de 350 projectes. Per tant, quaranta places és evident que queden curtes i és una bona notícia que hi hagi demanda i, per tant, cal que aprofitem aquesta demanda per acompanyar-la i per enfortir-la.

I pel que fa al segon punt, està bé impulsar convocatòries d'ajut, però no podem limitar-nos només a acompanyar aquests processos. Cal que el Govern sigui valent i que lideri amb aliances amb els sectors pertinents aquesta incorporació del català en l'àmbit digital i tecnològic.

Per tant, compartim el fons de la proposta de resolució. Per això hi donarem suport, però sí que creiem que li falta ambició perquè, en definitiva, el que estem dient és que si volem que el català sigui llengua de futur, ha de ser també llengua viva i activa en l'àmbit digital.

Per tant, dit això, em sumo també –aprofito aquests trenta segons– a les paraules que deia el president a l'inici de la comissió. Ara parlàvem dels referents digitals en llengua catalana, però crec també que el Correllengua és un referent per a tots nosaltres, no només en l'àmbit digital, sinó també en l'àmbit de l'esport, per fer avançar la flama de la nostra llengua i portar-la arreu dels Països Catalans.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies diputada. Doncs voleu que fem el següent punt o voleu començar...? És que us tocaria ja.

Pau Ferran Navarro

Participem, participem.

El president

Sí? D'acord, us volia donar tres minuts i podríem canviar un moment l'ordre perquè... Doncs res, té la paraula, en representació del grup parlamentari Popular, el diputat Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Entenem l'objectiu que persegueix aquesta proposta de resolució, però no acabem de compartir-ne el fons. He pogut seguir la intervenció de la diputada socialista i nosaltres creiem que aquesta intervenció parteix d'una premissa que és bastant errònia. I és que sovint, doncs, es transmet la idea que el català està retrocedint i probablement en termes absoluts, però el que vivim és una altra realitat. I és que el català no ha disminuït de manera significativa, doncs el nombre de persones que parlen català s'ha mantingut al llarg del temps, però la població ha crescut de manera totalment desmesurada en els darrers anys i tot apunta que aquesta tendència també, doncs, se seguirà mantenint amb la

regularització massiva impulsada pel Govern d'Espanya i que, evidentment, això generarà també una crida, un efecte crida, amb unes conseqüències, doncs, molt evidents. I això provoca que, en termes percentuals, el pes del català estigui disminuint, tot i que el nombre de parlants, es manté igual.

Feta aquesta consideració, nosaltres entenem que el paper dels creadors de contingut, compartim que és positiu que es mantingui i que es potenciï. De fet, aquest mateix diputat es pot considerar un intent de creador de contingut en català. Sempre publica les seves intervencions a les xarxes en català i, per tant, intenta la promoció de la llengua.

Però nosaltres entenem que s'ha de partir des d'una altra perspectiva. És a dir, a Catalunya tenim tres llengües pròpies i el paper de qualsevol administració pública ha de ser orientada a aquesta realitat social, cultural i lingüística de Catalunya, que és la presència d'aquestes tres llengües: el català, el castellà i l'aranès. Què hem de donar una discriminació positiva al català? Doncs és molt possible, però no es poden presentar propostes, i menys per al partit de govern, sense tenir en compte la realitat social, cultural i lingüística de Catalunya que forma part d'aquestes tres llengües.

Jo simplement plantejaré una idea, i és que, si des de l'administració pública es potenciessin les tres llengües de Catalunya, és molt probable que, per exemple, un castellanoparlant, si hi ha un creador de contingut que crea el mateix en castellà o en qualsevol altra llengua, es pugui sentir molt més proper a l'hora de veure aquest mateix creador de contingut si fa produccions en català.

Per tant, nosaltres entenem el que es demana en aquesta proposta, però no compartim el fons i, per tant, li podrem donar suport.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn del grup parlamentari de VOX i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. El mero hecho de plantear subvencionar creación de contenidos en una lengua determinada ya indica claramente cuál es su concepción

de la lengua. Es decir, no es una manifestación viva y espontánea de una comunidad. No es un vehículo cultural de comunicación. No es patrimonio cultural que se ha de preservar desde el respeto a su desarrollo orgánico. Y ustedes, el partido socialista, la conciben como instrumento político susceptible de ser dirigido, moldeado, incentivado desde el poder.

No es cultura porque, si lo fuera, el criterio para promover contenidos sería su calidad, su valor artístico, su capacidad divulgativa, de innovación, su interés social. Se apoyarían proyectos relevantes por lo que aportan, independientemente de la lengua oficial en la que se presenten o que se produzcan. Ustedes no premian el mérito del contenido. El criterio cultural desaparece, es sustituido el criterio por un criterio puramente lingüístico. Es convertido, por lo tanto, en un criterio político. Y estamos ante una política de intervención ideológica.

Ni siquiera es identidad, porque la auténtica identidad no necesita estar diseñada desde las instituciones para sostenerse. Surge de manera libre, espontánea, natural en la sociedad. Si no es así, ya no es identidad. Es una obra de ingeniería social. Cuando una lengua necesita ser sostenida artificialmente mediante subvenciones para ocupar espacios que debería conquistar por vitalidad propia, lo que se está fortaleciendo no es la lengua, sino el aparato político que pretende instrumentalizarla, porque una lengua fuerte es la que viven libremente sus habitantes.

Una lengua convertida en objeto de planificación permanente deja de ser expresión social para convertirse en producto político. Le están haciendo un flaco favor al catalán y, por eso, votaremos en contra.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Breument. Jo crec que sí que podem dir clarament que el català, evidentment, és una llengua forta. Ahir els milers de persones que van participar en

el Correllengua ho posen de manifest. Demà a la manifestació que hi ha convocada també es podrà veure de manifest que el català és una llengua forta perquè la gent que el parla i que se'l sent com a llengua pròpia el defensa i exigeix que se'l respecti. Però també és una llengua amenaçada. I una cosa no és contradictòria amb l'altra. Pot ser una llengua forta, però pot sentir-se amenaçada per estratègies judicials d'intentar acabar amb l'ensenyament en català i també per l'ús, pel canvi dels usos i el canvi de la manera d'utilitzar les llengües també provocat en bona part per les noves tecnologies. I crec que això és el que veiem amb els creadors de continguts.

És evident que hi ha creadors i creadores de contingut en català molt bons, amb molts seguidors i amb uns missatges que defensen i fan respectar el català. Però també és veritat que l'abast mundial fa que comunicar en determinades altres llengües que tenen més ressò en tot el món –són les llengües més parlades, és l'anglès, és el castellà, per exemple– per a aquelles persones que es dediquen a la creació de contingut i que necessiten rebre uns ingressos per aquesta feina que fan, doncs, fer-ho en aquestes llengües moltes vegades és la raó per la qual, per poder aconseguir més ingressos, més visualitzacions, més repercussió que es passen al castellà.

Per tant, que hi hagi polítiques que vagin d'alguna manera a compensar el fet que el predomini majoritari sigui de les llengües més parlades i que això posi en risc la presència de llengües que no son tant parlades a les xarxes i al món digital, crec que és una estratègia correcta, com a mínim correcte, perquè el que estem fent és compensar tendències mundials que acaben sent homogeneïtzadores per garantir que les xarxes i els continguts reconeixen i respecten la diversitat de les llengües. I això no és que ho digui jo, això és que ho diu la UNESCO, i això ho diuen molts organismes internacionals.

A més a més, s'està treballant ara per un nou pacte pels drets lingüístics. Per tant, crec que és més pertinent que mai que aquest nou pacte s'adapti a les noves tecnologies, a les noves maneres de comunicar i a les noves maneres de crear contingut. Per tant, nosaltres donarem suport a la moció, tot i que seguim dient que són temes que ja pot fer el Govern, que està bé que el grup de govern ens doni..., porti propostes de resolució per fer el que haurien de fer, que tinguin el suport de la

cambrà i llavors esperem que la propera sigui, a l'informe de compliment, veure com s'estan fent això que ells mateixos diuen que s'ha de fer.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. No hi ha presència del grup parlamentari de la CUP. Tampoc hi ha presència del Grup Mixt i tampoc hi ha esmenes, amb la qual cosa procedirem directament a la votació. Té cinc punts. Alguna petició de votació separada? Doncs votem directament el conjunt de la proposta de resolució.

Vots a favor?

El Grup Parlamentari de Junts, el Grup Parlamentari Socialista, el Grup Parlamentari d'Esquerra i el Grup Parlamentari dels Comuns.

Vots en contra?

El grup parlamentari de VOX i el grup parlamentari del Grup Popular. Per tant, queden aprovats tots cinc punts d'aquesta... Per 13 vots a favor i 3 vots en contra, queda aprovada el conjunt d'aquesta proposta de resolució.

I ara, si us sembla, ens aturem un minut per començar aquest segon punt que hem incorporat a l'ordre del dia, que és la compareixença de la representació de l'Associació per a l'Ensenyament del Català a la Catalunya Nord. Els sortim a buscar, si us sembla.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

D'acord.

Compareixença d'una representació de l'Associació Catalana per a la Promoció de les Persones amb Sordesa davant la Comissió de Política Lingüística per a informar sobre l'entitat i les

necessitats de les persones sordes que opten per la comunicació oral

357-00477/15

Compareixença d'una representació de l'Associació Catalana per a la Promoció de les Persones amb Sordesa davant la Comissió de Política Lingüística perquè informi sobre les peticions i prioritats de l'Associació amb relació als drets de les persones amb sordesa que es comuniquen oralment

357-00690/15

Doncs el que farem ara és la compareixença de la representació de l'Associació Catalana per a la Promoció de les Persones amb Sordesa. Intervindreu primer, per un temps aproximat de vint minuts. Benvinguts. Benvinguts. Després serà el torn dels diferents grups parlamentaris

Fitxer 17CPL3

que tindran un torn de rèplica al voltant dels cinc minuts i, finalment, tindran una última rèplica de deu minuts per començar a parlar. No sé qui de vosaltres dos intervindrà.

Raimon Jané Campos (president de la Federació d'Associacions Catalanes de Pares i Persones Sordes (Acapps))

Intervindrem tots dos. Començaré jo, després tindrà una part ella i després continuaré.

El president

Bé, doncs en tot cas us poso el temps i vosaltres us repartiu el temps com considereu, d'acord? Endavant.

Raimon Jané Campos (president de la Federació d'Associacions Catalanes de Pares i Persones Sordes (Acapps))

Molt bé. Bon dia, senyor president, senyores i senyors diputats. Compareixem avui en nom de la Federació Acapps, de famílies i persones amb sordesa i de totes les seves associacions. La Federació Acapps aglutina entitats amb més de trenta-tres anys de trajectòria com a referent de les persones amb sordesa que es comuniquen oralment i ofereixen serveis d'accessibilitat, orientació i suport a les famílies i a les persones amb sordesa, inserció laboral, suport a la cultura, foment del català i altres activitats. Cal destacar que organitzem jornades anuals interdisciplinars de formació, enguany celebrarem l'edició número trenta, on es presenten les novetats en recerca, salut, tecnologia, educació, accessibilitat i cultura per a les persones sordes que es comuniquen oralment amb la participació de tot el sector.

Els hem fet arribar, a través del personal del Parlament, un conjunt de documents que ens han dit que no els havia arribat, però els arribarà en els propers dies, que els permetrà conèixer més en detall tot el que exposarem avui i podran tenir-ho a l'abast per consultar-ho.

Tota aquesta experiència acumulada ens ha permès avançar de manera rellevant en innovació, educació i inclusió social de les persones amb sordesa perquè siguin realment ciutadans de ple dret. La Federació Acapps pertany a les entitats de màxima representació de les persones amb discapacitat: a Catalunya, el Comitè Català de Persones amb Discapacitat, Cocarmi, i el Codiscat; a nivell estatal som membres de Fiapas i també volem destacar que en l'àmbit europeu som membres de l'European Federation of Hard of Hearing People, que és la gran federació que engloba les persones amb sordesa que es comuniquen oralment.

Fa més d'un any ens vam reunir en diverses ocasions amb molts dels diputats i diputades –el temps passa ràpid–, però agraïm especialment l'oportunitat de participar en aquesta sessió. Compartirem avui amb la voluntat de recordar una cosa que és òbvia però i que coneixem perfectament, que és l'àmbit d'aquesta Comissió de Política Lingüística, que és el foment de la llengua catalana, les polítiques per fomentar els usos de la llengua catalana en tots els àmbits de la societat i la disponibilitat de productes i serveis en català, així com l'ús del català a les institucions. I ho fem amb un objectiu clar: superar els estereotips i posar veu a una realitat que, malgrat la seva magnitud, continua sent una de les més invisibilitzades

de la nostra societat. I es tracta de les persones amb sordesa que es comuniquen en llengua oral, que som ciutadans que parlem i que ens volem expressar en català.

Aquesta intervenció l'organitzem en tres grans blocs. En un primer parlarem de com és la sordesa avui en dia gràcies a la revolució tecnològica: pròtesis, logopèdia, detecció precoç, recolzat amb dades objectives que ajudin a trencar els estereotips i mites sobre la sordesa, deixant clar que una persona amb sordesa no necessàriament és igual a una persona amb sordesa que es comunica en llengua de signes. En el segon bloc, exposarem i recordarem la legislació que garanteix l'aprenentatge i la utilització de la llengua oral de les persones amb sordesa, així com dels seus pares o tutors legals en cas de menors d'edat, reconeixent el dret a optar lliurement per la llengua oral amb els suports necessaris. I, finalment, conclourem assenyalant unes propostes d'acció que es van incorporar al pacte nacional per la llengua per a les persones amb sordesa, que es comuniquen oralment i que han quedat pendents d'aplicació. Serà un bon moment de repescar alguns temes claus en la intervenció, no?

La intervenció la farem de forma conjunta amb la Sònia Cegarra, com a membres de la Junta Directiva de la Federació Acapps i, a continuació, cedeixo la paraula a la Sònia per presentar el primer bloc i després continuaré amb els dos següents. Quan vulguis.

Sonia Cegarra Esteban (Associació Catalana per a la Promoció de les Persones Sordes (Acapps))

Bon dia, soc la Sònia Cegarra, presidenta de l'Associació Acapps Penedès-Garraf, persona amb sordesa que es comunica oralment i mare de dos fills, una d'elles amb sordesa.

En primer lloc, vull destacar unes xifres sobre les persones amb sordesa que sovint són ignorades i són imprescindibles per guiar les polítiques públiques. Segons l'Institut Nacional d'Estadística, actualment a Catalunya hi ha un 1.004.000 persones que manifesten tenir alguna pèrdua o dificultat auditiva. D'altra banda, 284.000 persones a Catalunya porten audiòfons i, segons l'Enquesta de discapacitat, autonomia personal i situació de dependència del 2022 de l'INE, 174.100 persones majors de sis anys es declaren amb discapacitat auditiva a Catalunya. Però el més

important per a aquesta comissió és el següent: el 97,5 per cent d'aquestes persones ens comuniquem mitjançant la llengua oral, és a dir, parlem.

Aquesta realitat és fruit d'una autèntica revolució tecnològica, sanitària i educativa que ha canviat el paradigma de la sordesa en les darreres quatre dècades. Gràcies a l'èxit del protocol de detecció precoç cribratge neonatal, avui podem identificar la sordesa en el primer dia de vida. Això permet una intervenció immediata amb audiòfons d'última generació i implant coclear, un dispositiu bioelèctric que són veritables aliats per al nostre projecte vital, juntament amb el treball terapèutic que fan tant els professionals de l'educació del Centre de Recursos Educatius de Deficiència Auditiva, el CREDA, com també l'equip sanitari de la Unitat especialitzada en sordesa infantil a l'Hospital de Sant Joan de Déu.

De la mateixa manera, l'impacte de la tecnologia ha suposat que la població adulta amb sordesa, majoritàriament adquirida al llarg de la vida, ja no visqui en un món de silenci i que pugui accedir al món sonor i a la llengua oral de manera accessible, autònoma i independent. Però la tecnologia no és màgia. El tractament de la sordesa també requereix tractament rehabilitador, tal com reconeix el pla de rehabilitació de Catalunya, en vigor des del 2023 i encara no desplegat en matèria de sordesa.

La logopèdia i la teràpia cognitiva són essencials per garantir l'autonomia personal, també de les persones adultes, post-locutives amb sordesa, no només dels infants. Des de la Federació Acapps volem fer un prec als diputats i diputades d'aquesta institució i el volem fer extensiu a tota persona amb responsabilitat política. Cal una nova mirada de la sordesa que no l'identifiqui exclusivament amb la llengua de signes, que compregui que avui, al segon quart del segle XXI, les persones amb sordesa exercim el nostre dret a comunicar-nos en llengua oral per tenir una plena autonomia personal i participació en l'educació, la salut, el treball, la cultura i la relació amb les institucions. Legislar sense tenir en compte aquesta realitat sempre acaba vulnerant el nostre dret a parlar en llengua oral en català, en aquest cas.

Diputades i diputats, el model de societat que defensem des de la Federació Acapps és el que es desprèn de la Convenció Internacional dels Drets de les Persones amb Discapacitat, una societat inclusiva i apoderada que garanteix l'autonomia i la independència individual de les persones amb discapacitat, una societat on

l'accessibilitat no es vegi com una concessió graciosa o una despesa, sinó com un dret fruit del reconeixement de la diversitat social i, en conseqüència, un deure democràtic. No podem fer discursos d'inclusió lingüística si la sessió plenària, els pactes polítics o les compareixences oficials no són accessibles amb subtítols per a nosaltres. No podem fer aquest discursos mentre el 112 no sigui plenament accessible o mentre un pacient amb sordesa no pugui entendre el seu diagnòstic perquè no hi ha mesures de suport a la comunicació oral a la consulta. Fins aleshores, la seva condició ciutadana serà només nominal, no pas real, perquè es veurà exclosa de la informació i la comunicació.

L'accessibilitat a la comunicació oral és relativament senzilla si es preveu des de l'inici: bucles magnètics, emissores FM i subtitulació de qualitat. seguint la norma UNE 153.010, dos punts, 2012. Aquestes són les eines que ens permeten accedir al català i a la vida pública en igualtat de condicions.

L'Organització Mundial de la Salut ens adverteix que la pèrdua auditiva creix un 3 per cent anual a tots els països del món, amb independència del seu nivell de desenvolupament. És una realitat que ens acabarà afectant a tots amb l'envelliment. Per tant, fer política pública per a la sensibilitat auditiva assegura l'accés i l'ús del català de cada cop més persones a Catalunya.

Jo, com a persona amb sordesa i mare també d'una filla amb sordesa, reivindico el dret a comunicar-me en llengua oral en tots els àmbits i a tenir els suports necessaris a la comunicació oral perquè això sigui possible. No podem donar un pas enrere en aquests drets lingüístics, que ja estan reconeguts a les lleis i normativa actual, però que sovint estan oblidats. Només tenint en compte aquesta situació, que és la majoritària, superarem els estereotips actuals i avançarem en polítiques lingüística i social ajustades a la realitat social.

Demaneu, doncs, que la Comissió Política Lingüística del Parlament i totes les polítiques lingüístiques d'aquest país incorporin d'una manera transversal el foment del català per a les persones amb sordesa que es comuniquen oralment i les mesures de suport a la comunicació oral, perquè el català només serà la llengua de tots si tothom hi té accés, sigui quina sigui la seva capacitat auditiva.

Raimon Jané Campos (president de la Federació d'Associacions Catalanes de Pares i Persones Sordes (Acapps))

Moltes gràcies, Sònia! Aleshores seguim amb l'ordre previst i passem al segon bloc que creiem que és oportú, ja que estem en una comissió del Parlament, fer una mica de resum amb quines lleis i quines normatives tenim.

En primer lloc, volem destacar que la comunicació i l'aprenentatge de la llengua oral de les persones amb sordesa no és un desig. És un dret. Existeix diferent normativa que ho contempla. Des de la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, vigent a Catalunya des del 2008, estableix que els estats han de garantir que la informació rebi amb el format i les tecnologies que les persones triïn. A casa nostra, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en l'article 50, és ben clar: els poders públics han de protegir el català i fomentar-ne l'ús en tots els àmbits. I aquest mandat interpel·la també directament a les persones sordes oralistes que utilitzem el català com a llengua vehicular.

I volem destacar la Llei 13/2014, de 30 d'octubre, d'accessibilitat de Catalunya. Aquesta norma, juntament amb el seu reglament, el codi d'accessibilitat aprovat el 2023, ha de ser el full de ruta d'aquesta comissió pel que fa a la promoció del català entre les persones amb pèrdua auditiva. Volem destacar dos articles clau que sovint s'obliden amb el disseny de les polítiques lingüístiques. Per una banda, l'article 29 d'aquesta llei d'accessibilitat destaca quins són els mitjans de suport a la comunicació oral: audiòfons, implants, emissores FM, bucles magnètics, subtitulació i lectura labial. Sense aquests recursos no hi ha accés real a la llengua oral. I també defineix la modalitat educativa oral en l'àmbit de l'educació, on la llengua vehicular de comunicació i aprenentatge és exclusivament la llengua oral i escrita.

Per tant, tenim aquest article 29 que estableix ben clar aquestes definicions i l'article 30 explícitament expressa els drets de les persones amb discapacitat auditiva que es comuniquen en llengua oral i reconeix formalment en el seu text que la modalitat oral és el sistema majoritàriament emprat pel col·lectiu de persones amb sordesa i, a més a més, consagra el dret de les persones i les famílies a decidir lliurement l'aprenentatge i la utilització de la llengua oral.

Volem destacar que actualment les dades d'educació ens indiquen que el 93 per cent dels estudiants del nostre sistema educatiu trien la modalitat oral, on la llengua vehicular de comunicació i aprenentatge és exclusivament la llengua oral i escrita, i cal destacar i posar en valor que els resultats han estat molt bons, arribant a nivells de formació obligatòria i superior impensables fa quaranta anys i que això està permetent arribar a aquesta garantia d'igualtat d'oportunitats. Creiem que és un punt molt destacable i que té l'empара legal.

Aquesta protecció de la llengua oral per a les persones amb sordesa també està recollida a nivell estatal, a la Llei 27/2007, de 23 d'octubre, que obliga a les administracions a promoure les condicions perquè qui utilitzi la llengua oral tingui els dispositius de suport necessaris en la seva relació amb el sector públic. El que sovint ens manca és passar d'aquesta protecció

Fitxer 17CPL4

nominal, aquesta protecció legal, a la realitat efectiva. I moltes vegades quan un diputat o una diputada o una administració assumeix, en el seu imaginari, que sordesa només implica la comunicació en llengua de signes o identifica la sordesa únicament amb la modalitat comunicativa en llengua de signes està ignorant d'alguna manera el que recull la llei. La llei recull aquest pacte lingüístic que havíem anat recordant a les diverses reunions amb els grups parlamentaris, que ja està reconegut, visualitzat i que, d'alguna forma, permet avançar de manera adequada, no?

Per tant, demanem, doncs, que qualsevol nova legislació, qualsevol nou pla lingüístic no neixi del buit, sinó d'aplicació d'aquestes lleis vigents que garanteixen que l'accessibilitat a la comunicació es faci també a través de la paraula i la tecnologia. En aquest sentit, volem fer una menció molt especial a l'aplicació del codi d'accessibilitat a l'àmbit de les administracions públiques i el repte que suposa el canvi cultural implícit.

En matèria d'accessibilitat auditiva, hem de fer un salt de qualitat. Ningú sap ben bé encara quines són les obligacions que comporta fer accessible la seva activitat o les seves instal·lacions, i per això és imprescindible complir la normativa que obliga les

administracions a que tot el seu personal estigui format en matèria de sordesa i tingui aquestes mesures de comunicació. Per exemple, agraïm molt que amb la sessió d'avui tinguem una cosa que hauria de ser constant i és aquesta subtitulació, que no només ho estan veient les persones amb sordesa de la nostra federació a la sala, sinó també la Sònia, com a persona amb sordesa, pot seguir el monitor que té aquí davant on estan els subtítols. Això hauria de ser una pràctica habitual que permetés aquesta accessibilitat, no?

Per tant, dissenyar polítiques públiques, serveis i punts d'atenció a la ciutadania sense conèixer aquestes necessitats i característiques per fer la comunicació viable amb les persones amb sordesa és excloure-les. Imagineu judicis en què les persones amb sordesa no comprenen com s'estan dirimint els seus interessos, declaracions a comissaria en què la ciutadania no pot..., no és capaç de comprendre què se li està dient; diagnòstics en l'àmbit de salut que són tractaments complexos que potser estaran explicant a l'acompanyant i no a la persona amb sordesa perquè no té aquesta accessibilitat. Per tant, és un repte. Tenim la normativa, cal voluntat d'aplicar-la i creiem que una Comissió de Política Lingüística, on està el punt central de la llengua i de la comunicació ha de vetllar o ha de ser també un catalitzador per impulsar tot això.

La capacitat de les administracions públiques de modificar la manera d'entendre l'espai públic i les formes de comunicació fan que aquest compliment del codi d'accessibilitat no ha de ser només un dret, sinó una acció estratègica que permetrà aquesta capacitat de transformació cultural i social.

Per concloure aquesta compareixença, ens centrarem ara en el tercer bloc dels temes que volíem proposar i com a instrument, si volen, ens referirem a propostes d'acció que es van recollir al pacte nacional per la llengua, ja que són temes de competència directa del Departament de Política Lingüística i d'aquesta comissió, no? I hem estructurat aquestes mesures en sis àmbits clau per garantir el dret al català, sigui una realitat per a les persones amb sordesa que es comuniquen oralment i que han quedat pendents d'aplicació.

Abans volem remarcar un punt, que entenem que va ser un oblit o unes mancances de mesures de política lingüística per a les persones amb sordesa, quan es va

presentar aquí el pressupost 2026 pel conseller Vila, perquè a la seva intervenció del passat 5 de març no vam trobar cap referència al pressupost dedicat a mesures de foment i ús del català per a les persones amb sordesa que es comuniquen oralment. Possiblement no hi va haver temps per explicar els detalls, però no vam saber trobar cap referència ni vam trobar cap referència a les mesures que havíem proposades al pacte nacional per la llengua que sí que estaven recollides. Però ben al contrari, només es va fer referència a un pressupost de 200.000 euros per a les entitats que treballen en la promoció i l'ús d'aprenentatge de la llengua de signes, perquè puguin dur a terme la seva feina, que està molt bé, però si només fem el focus aquí ens estem deixant una part fonamental de la majoria del col·lectiu amb necessitats lingüístiques clares.

Per això demanem a aquesta comissió que reverteixi aquest oblit permanent que anem veient de polítiques lingüístiques necessàries per a les persones amb sordesa que es comuniquen oralment i que siguin incorporades en els nous pressupostos de la Generalitat. Confiem que encara hi haurà més temps. Hi haurà temps pel consens i pel debat, tot això s'incorpori de forma visible i clara.

No em queda molt temps, per tant, intento fer un esforç d'anar concloent. Deia, volem remarcar sis propostes d'actuació en política lingüística recollides al pacte nacional. Una és la protecció i denuncia dels drets lingüístics. Al pacte nacional es parlava d'una oficina de protecció de drets lingüístics i creiem que això ho ha d'incorporar de manera transversal la perspectiva d'accés al català oral i, per tant, també aquí, amb aquests drets lingüístics, és imprescindible que es pugui detectar la manca de subtitulació, de bucles magnètics en l'atenció pública perquè al final és una vulneració de drets lingüístics i una forma de discriminació per raó de la llengua. I això hauria de poder ser denunciable i, si més no, identificable per poder solucionar-ho, que és el que ens preocupa, no?

Segon punt, promoció de l'ús de la llengua. Totes les campanyes de foment de l'ús del català en empreses, webs, manuals han d'informar sobre les necessitats d'accessibilitat auditiva, perquè també aquestes persones amb sordesa puguin beneficiar-se d'aquest accés a la llengua catalana, aquest aprenentatge i que hi pugui haver aquestes eines de subtitulació. Volem destacar també que promoure el

català amb les persones amb sordesa que es comuniquen oralment i amb subtítols és una forma de reforç d'accés al català, també per a persones que no coneixen el català, per a persones nouvingudes. Tenim una eina extraordinària, la subtitulació en català a les televisions o als actes públics, perquè les persones que no coneixen tant el català o que acaben d'arribar puguin aprendre amb facilitat la llengua catalana. Per tant, doble compromís, jo crec des de la comissió per poder integrar aquesta idea.

El codi d'accessibilitat, sabem que una de les principals mesures que ha d'afavorir la promoció del català és la subtitulació, però la major part dels casos això es trasllada als plans sectorials. Ens agradaria que, des de política lingüística, es vetlli també perquè els plans sectorials incorporin aquesta vessant de la llengua i aquesta vessant de la llengua accessible perquè realment pugui ser efectiva, no? Per exemple, està a punt de celebrar-se el debat sobre la nova llei de l'audiovisual de Catalunya. Creiem que és imprescindible que aquesta llei incorpori l'obligació de subtitulació normativa per a les persones amb sordesa de tots els productes audiovisuals que rebin suport de les institucions catalanes.

Accessibilitat tecnològica i educativa, les subvencions per a la incorporació del català en productes tecnològics han de prioritzar també aquells que garanteixin l'accessibilitat. Hauríem de tenir una marca. Igual que tenim la marca ecològica, hauríem de tenir la marca accessible i qualsevol producte tecnològic del català que també contemplés amb origen aquesta prestació. Igualment, cal assegurar que en les escoles d'adults els cursos de català siguin espais acústicament accessibles, equipats amb tecnologia accessible adequada, etcètera.

Hem vist, al Pacte Nacional, es parlava de tecnologies de la llengua. Hi havia un impuls important, una partida es pressupostava d'1,5 milions d'euros, però és important vincular aquestes subvencions, com dèiem, als criteris d'accessibilitat. No podem desmarcar i pensar, en ple segle XXI, que aquesta part no ha d'estar incorporada en el disseny universal d'origen.

Acabo amb tres punts rapidíssims, amb permís del president. Va sortir el tema de recerca basada en dades oficials. Demanem que, si es crea finalment un nou centre de recerca en sociolingüística que preveia el pacte nacional o alguna institució

equivalent, que els instruments de recollida dels indicadors contemplin aquestes variables específiques de la discapacitat auditiva. Necessitem dades oficials, científiques sobre l'oralisme per dimensionar correctament aquestes polítiques públiques, superant dades parcials que tenim ara. I això creiem que és essencial per guiar unes bones polítiques públiques. Ara mateix tenim moltes estadístiques reconegudes de l'Institut Nacional d'Estadística, estadístiques catalanes, però faltaria completar aquesta recerca si volem tenir aquesta informació precisa.

Un altre punt, formació del personal públic. Creiem imprescindible la formació en drets i deures lingüístics per a tota l'administració que també està impregnada del Consorci per a la Normalització Lingüística i que aquesta formació incorpori mesures de suport a la comunicació oral, perquè sense aquest coneixement tècnic l'accessibilitat en català és impossible per a la majoria del col·lectiu.

S'ha d'assegurar que l'Escola d'Administració Pública desenvolupi conjuntament amb les entitats de la discapacitat aquesta formació que la legislació actual reclama i estableix i evitar, sobretot, la confusió entre formació i sensibilització. Ja no estem en una època de sensibilització, això ho hauríem de donar per fet. Hem d'anar a formació efectiva per donar respostes polítiques i socials. I, finalment, el finançament i el suport al sector, que creiem que segueix sent molt important.

Acabo la nostra compareixença. Ens agradaria formular una última pregunta oberta a la comissió, als diputats i les diputades. Si des de polítiques lingüístiques es vol que el català sigui llengua de cohesió de tothom, com podem pretendre construir un projecte col·lectiu si ho fem sense garantir, fomentar i impulsar l'accés a la llengua oral al noranta-vuit per cent de les persones amb sordesa a Catalunya? Creiem que això no ho podem oblidar, i per garantir això calen polítiques actives que donin suport a tota la realitat social i comptin amb la complicitat i impuls de tots els grups parlamentaris.

Moltes gràcies per la seva atenció i restem a la seva disposició per a les seves propostes, comentaris i excuseu l'extratemp, però volíem compartir moltes coses després d'un any de trobades.

Moltes gràcies.

El president

Esteu completament excusats. Com sabeu, estem substanciant conjuntament els punts 3 i 4, per tant, hi havia peticions de compareixença, d'una banda, del partit socialista i d'un altre conjunta de Junts per Catalunya amb Esquerra Republicana. Per tant, començaria el partit socialista, la primera intervenció, la diputada Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Moltes gràcies, president. Bon dia a tothom. Benvingudes i benvinguts als representants d'Acapps, la senyora Cegarra i el senyor Jané. I evidentment, partint d'aquest sincer agraïment, no només per la feina d'avui, sinó per la feina del dia a dia i, sobretot, per recordar-nos, com a responsables polítics que som, que hem d'escoltar millor i mirar més enllà del que sovint donem per fet.

I ho dic perquè jo mateixa, i ho reconec de manera molt sincera, la primera vegada que vaig parlar amb vostès no era totalment o plenament conscient d'aquesta realitat que avui ens expliqueu. Moltes vegades jo pensava en les persones sordes i jo mateixa m'ho resolia amb la llengua de signes. I bé, vostès m'han obert tot un ventall de possibilitats i de manera personal, li estic molt agraïda.

Acapps, com ja han explicat vostès, és una entitat referent a Catalunya que des de fa dècades treballa per garantir els drets educatius, socials, laborals, culturals, de les persones amb sordesa i de les seves famílies també. I ho fa amb una idea de fons i que compartim plenament: la necessitat de fer visible qui són les persones amb sordesa i quines són les seves diferents realitats. Perquè massa sovint, quan parlem de sordesa, ho he dit al principi, ho fem des d'una mirada una mica reduccionista. Pensem únicament en la llengua de signes, com feia jo mateixa, i oblidem que hi ha moltes maneres de viure aquesta sordesa, moltes formes de comunicar-se també, i moltes necessitats diverses.

I això no és un detall menor. És en realitat el cor de la qüestió: la diversitat de la que parlem sovint i també dintre del que avui ens toca. Quan una societat només reconeix una part d'una realitat, deixa la resta en silenci. I el silenci, en aquest cas, no és neutral. Aquest silenci també pot esdevenir exclusió.

Per això, des del grup socialista defensem amb claredat que tots els camins han de ser prioritaris, tant la llengua de signes, per descomptat, també com s'ha dit, com la

comunicació oral, tant les ajudes tècniques com els suports educatius, els suports també a la salut, tant l'accessibilitat tecnològica –molt important– com la sensibilització social, perquè no hi ha una única resposta, perquè no hi ha una única realitat.

També volem posar en valor la importància de la difusió i la pedagogia que vostès mateixos fan. Explicar qui sou no és només una tasca comunicativa, és una eina de transformació social, perquè quan la societat entén millor, discrimina menys, òbviament, i quan coneix millor inclou. És més fàcil incloure a les diferents realitats. Aquí hi ha una responsabilitat compartida, per descomptat, de les institucions. I ara ha fet vostè una descripció de totes les lleis i normes que ja inclouen aquests drets, als centres educatius, dels mitjans i del conjunt de la societat o de la ciutadania en general, perquè cadascun de nosaltres també tenim una responsabilitat individual i, evidentment, col·lectiva.

I acabo. Torno a agrair moltíssim

Fitxer 17CPL5

que ens recordeu que aquesta inclusió no és adaptar una persona al sistema, sinó que és el sistema el que s'ha d'adaptar a cadascuna de les realitats. I gràcies sobretot per fer-ho amb aquest rigor, amb dades i demanant també aquestes dades, amb un compromís i amb una defensa constant dels drets.

També he de destacar la seva paciència i el seu somriure continu, perquè és d'agradir també aquesta reivindicació des d'aquesta postura que sempre vostès tenen i, des del PSC Units per Avançar, només dir-los que continuarem treballant per estar sempre al seu costat, per defensar aquesta pluralitat de veus i també, com ha dit, han dit els dos, recollir totes aquestes propostes que hem anotat i tenir present el desplegament tant del pacte nacional per la llengua. Evidentment tenir present als pressupostos de Catalunya d'aquest any i també l'elaboració de qualsevol llei. Vostès han mencionat que hem encetat fa molt poc és la llei de l'audiovisual, que evidentment els trucarem per fer la compareixença i poder tenir la seva veu també dintre d'aquesta renovació o aquesta actualització d'una llei tan important que fa que aquesta accessibilitat sigui una realitat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i té la paraula la diputada Carme Renedo.

Carme Renedo i Puig

Bon dia. Moltes gràcies. Agrair també a aquesta compareixença. Agrair la tasca i la llarga trajectòria d'Acapps representant un col·lectiu que, com tots els col·lectius, té una gran i àmplia diversitat. El que em sobta sempre una mica és el nom aquest tan llarg de les persones amb sordesa que es comuniquen oralment. Això ho trobo llarg i no sé si és una mica enganyós, perquè jo, com la diputada Gisela Navarro, quan vaig arribar aquí vaig entrar a conèixer el món de la sordesa. El desconeixia absolutament perquè en el meu entorn no hi ha ningú amb sordesa. M'ha sorprès molt que sigui un..., bé, no m'hauria de sorprendre perquè és un reflex del país també, que hi hagi tantes entitats i que es marquin més les diferències que els problemes comuns. I sí que compartim amb totes les entitats que treballen en el món de la sordesa, que l'objectiu és realment que totes les persones siguin ciutadans de ple dret i nosaltres, com a diputats, tenim aquesta funció de garantir que aquests drets es puguin exercir per a tothom.

Les propostes que ha fet per millorar i fer accessible la llengua catalana a les persones que es comuniquen oralment, els subtítols en els plens, el 112 que sigui totalment accessible, les visites mèdiques, que no em puc imaginar major indefensió que estar en una visita mèdica i no poder interactuar amb tots els requeriments que una comunicació efectiva necessita, són compartits per la majoria de persones amb sordesa, s'expressin oralment o no.

Tot i que també hi ha moltes persones –i això també ho he descobert aquesta legislatura amb la meva feina al Parlament– hi ha moltes persones que s'han iniciat i sobretot es comuniquen en llengua de signes, però també és comuniquen oralment. Amb mi es comuniquen oralment perquè jo no sé llengua de signes. Per tant, tenim converses que ells em llegeixen els llavis, però clar, ells es mouen més bé en el seu ambient amb persones que es comuniquen en llengua de signes. Però vull dir que trobo que a més a més és molt desencertat –és una opinió personal i molt de persona

no expert en la matèria— la terminologia. Quan diguem oralistes només per referir-nos a un determinat col·lectiu de persones amb sordesa, quan l'altre col·lectiu també pot ser-ho o quan parlem de modalitat bilingüe, quan parlem de les persones que s'utilitzen llengua de signes perquè parlen llengua de signes, però parlen català i parlen castellà i poden parlar català, francès, anglès o qualsevol altra persona igual que qualsevol persona de les que anomenem que es comuniquen oralment.

Per tant, jo també agrairia molt totes aquestes ajudes que vostès proposen, perquè, com li vaig comentar, jo ja tinc un trenta per cent de pèrdua auditiva. Per tant, sé que això anirà a més. Per tant, tot el que sigui suport visual ho agraeixo. I el que no acabo tampoc d'entendre és aquest noranta-vuit per cent, perquè ni el govern me sap donar les xifres. O sigui, no puc saber quanta gent té la llengua de signes com a primera llengua. Llavors m'agradaria que m'ho digués quines són les fonts i com ho calculen. Siguin el percentatge que siguin, es mereixen tant o més respecte, el mateix respecte que qualsevol altre ciutadà.

Molts temes dels que proposen són més de la Comissió de Drets Socials que no pas d'aquestes, però sí que és veritat que hi ha molts temes que han dit, idees que han donat que són molt oportunes realment per aprendre català les persones novingudes, per exemple. Trobo que és veritat que és una visió que jo, per exemple, no hi havia «atinat» i els ho agraeixo.

La postura de la seva entitat a vegades se la pot concebre com molt audiofonocentrista i una mica reduccionista, no?, allò de dir: Només hi ha una manera de comunicar-se que és la manera oral. Penso que la mirada ha de ser més àmplia i admetre totes les modalitats que hi ha de comunicació.

Jo em penso que... Bé, han parlat també del tema dels pressupostos i del pacte nacional per la llengua i han parlat de que la feina s'ha de fer des d'aquesta comissió, que jo reitero que hi ha molts temes que són de la de Drets socials, perquè la definició que ha fet abans de les funcions de la Comissió crec que no són molt exactes perquè nosaltres, les comissions del Parlament, es creen normalment com a espill, com a mirall, de les comissions dels departaments i el Departament de Política Lingüística té com a funció principal impulsar i coordinar les polítiques del Govern en matèria de llengua catalana, occitana —aranès a l'Aran— i llengua de

signes catalana. Vull dir que tot això és ventall lingüístic per a nosaltres. Per tant, tot el que sigui afavorir el català, evidentment, totalment d'acord, a favor, tot el que sigui afavorir l'aranès, totalment a favor i tot el que sigui afavorir la llengua de signes catalana també ens hi trobaran.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. És el torn del grup parlamentari d'Esquerra i té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, president. Primer, en primer lloc agrair-los la compareixença. També agrair-los la tasca continuada en la defensa dels drets de les persones amb sordesa que es comuniquen oralment. A mi no em fa res que tinguin aquest nom llarg, perquè entenc que és el nom que els identifica i que us sentiu còmodes. I també, evidentment, felicitar-vos per la vostra trajectòria.

Coneixem bé la seva feina. Hem pogut treballar en diferents ocasions, especialment en el marc del pacte nacional per la llengua i aquest espai de treball compartit posa de manifest una realitat que sovint queda invisibilitzada: la necessitat de garantir aquesta accessibilitat real i efectiva a la comunicació i també a la informació en tots els àmbits de la vida pública. Les dades indiquen –ho han assenyalat– que la majoria de persones amb sordesa utilitzen la comunicació oral, però malgrat això, aquesta realitat acostuma a tenir una visibilitat menor en el debat públic i en les polítiques d'accessibilitat. Però de fet, ambdós col·lectius, tant les persones que fan servir la llengua de signes com la que us comuniquen oralment, us trobeu en barreres específiques que sovint no queden contemplades ni de forma específica ni també de forma diferent en les polítiques lingüístiques i en totes les polítiques d'accessibilitat general.

Per exemple, n'heu anomenat de la manca de suports com la subtitulació de qualitat, el bucle magnètic en espais públics, els sistemes de buidatge de veu a text en temps real o l'accessibilitat comunicativa en l'àmbit sanitari i administratiu, i en la justícia, i també en l'àmbit educatiu. Ho veiem, per exemple, en el Reial decret 179/2026,

aquest decret que regula les beques i ajudes als estudis ja per al proper curs 26-27, que manté uns criteris d'accés que deixen fora una part de l'alumnat amb sordesa. Resulta que aquestes beques del Ministeri, les beques NESE, es basen únicament en un barem administratiu de discapacitat, amb un tant per cent de discapacitat, i que no sempre reflecteix les necessitats reals en l'àmbit educatiu. I, per tant, aquest criteri provoca que l'alumnat que no arriba a aquest vint-i-cinc per cent de discapacitat, com pot ser el cas de persones amb sordesa bilateral lleu o moderada, sordesa unilateral o usuàries d'audiòfons, queden exclosos. Queden exclosos d'aquestes ajudes, tot i que també, evidentment, afronten barreres significatives en el seu procés d'aprenentatge.

Els preguntem, que entenem que Acapps ha denunciat aquesta situació, us preguntem com afronteu aquesta situació. Des d'Esquerra Republicana hem registrat unes preguntes al Congrés per demanar al Govern, al Gobierno com justifica la priorització d'un criteri administratiu de discapacitat per sobre d'una valoració pedagògica de les necessitats educatives. I, evidentment, també volem saber quines mesures adoptarà per garantir que la totalitat de l'alumnat amb sordesa pugui accedir en igualtat de condicions a les ajudes per poder estudiar.

Per altra banda, ens plantejem altres qüestions. Heu destacat entre les prioritats més urgents per garantir la igualtat d'accés a la comunicació oral en català, que és el dret de poder escollir la manera de comunicar-vos. La vostra reivindicació va en la línia de la transversalitat de la llengua oral en tots els àmbits.

Us preguntem quines propostes concretes penseu que poden afavorir poder exercir plenament aquest dret lingüístic que, tal com diuen, ha de passar de nominal a ser a ser efectiu. Han parlat de normativa, formació, etcètera, referint-se a les mancances concretes que detecten en la implementació actual de les mesures d'accessibilitat. I els preguntem quins mecanismes utilitzen per fer arribar aquests dèficits per tal de que puguin ser corregits.

També han explicat les aportacions que van fer en el pacte nacional per la llengua. A nosaltres ens interessaria saber quin espai de participació tenen les seves entitats representatives de les persones sordes en el seguiment del pacte. Quina relació mantenen en l'actualitat amb la Conselleria de Política Lingüística per fer un

seguiment de les aportacions que Acapps va fer i, sobretot, en el desplegament i avaluació d'aquestes mesures al pacte nacional per la llengua. Evidentment que tan importants són les mesures incorporades i proposades que avui, a més a més, han explicat, com també quins mecanismes s'utilitzaran per avaluar si les polítiques actuals estan desplegant i implementant.

I president, acabo. Reiterem, des d'Esquerra Republicana, la voluntat de continuar treballant conjuntament amb Acapps per trencar estereotips i el nostre compromís, responent a la pregunta que ens llençava des d'Esquerra Republicana, per avançar cap a un model realment inclusiu, on la llengua i la comunicació no siguin mai una barrera d'accés als drets, sinó que sigui una eina d'equitat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Vull començar agraint la presència de l'associació Acapps, com no podria ser d'una altra manera, per les seves explicacions avui al Parlament i també per agrair i per posar en valor l'enorme tasca que feu que, sota el nostre punt de vista, és imprescindible, perquè entenem que feu una feina que és molt important: per avançar cap a una societat més inclusiva, més justa i sobretot, amb un objectiu final que és el de garantir la igualtat d'oportunitats de tothom, especialment en aquest cas, evidentment, les persones amb sordesa.

Sabem i coneixem la vostra tasca, doncs des de fa molts anys. Sabeu que sempre treballeu amb un objectiu clar i creiem que això és molt important, perquè no només ho feu a través d'una ajuda directa pel que fa a les persones amb sordesa i també a les famílies, sinó intentant incidir a les polítiques públiques, com esteu fent avui des del Parlament. I nosaltres creiem que és una tasca, doncs ja ho he dit abans, que cal posar en valor.

Crec que la senyora Cegarra ha fet una reflexió que val la pena tenir en compte i que crec que ha de servir per orientar no ja només les polítiques que quan som al

Parlament és una evidència, sinó també per acabar d'entendre quina és la realitat de les persones amb sordesa. I la frase que ha dit de: «Sordesa no és només llengua de signes», crec que representa molt bé aquesta realitat que ens han transmès i el fet que el noranta-set per cent de les persones amb sordesa es comuniquin oralment.

Perquè s'ha comentat per part d'altres grups, però quan moltes vegades parlem d'accessibilitat de les persones amb sordesa, la primera imatge que ens ve al cap, doncs, és exclusivament la llengua de signes i que és molt probable que, des de les administracions públiques, des dels polítics i també des de la societat, doncs hem anat

Fitxer 17CPL6

tenint una mirada molt més àmplia i veure que hi ha moltes altres maneres que les persones amb sordesa es comuniquen i que també han de tenir el seu dret a fer-ho i més quan corresponen, com deia, amb un noranta-set per cent del total.

Des del nostre grup també compartim que hi ha un camí molt llarg encara per recórrer, que cal millorar la coordinació entre les administracions públiques. S'han de destinar els recursos necessaris i també escoltar de primera mà les entitats com la vostra, que ens transmeteu aquesta realitat.

També una reflexió molt breu. Des del nostre grup també entenem que aquesta inclusió s'ha de fer des d'una perspectiva molt àmplia. És a dir, entenem que a Catalunya tenim tres llengües cooficials i que totes tres han de tenir aquest marge i aquesta capacitat perquè les persones amb sordesa tinguin totes les eines necessàries per poder-se comunicar. I, per tant, simplement reiterar aquest agraïment a la vostra feina i també el voler mostrar el nostre compromís perquè aquestes reivindicacions, els sis punts que ens ha traslladat el senyor Jané, doncs, es puguin traduir en millores concretes i en realitats.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del grup parlamentari de VOX i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyora Cegarra, senyor Jané, per la seva exposició. Jo crec que el que és més important de tot és apostar per un model d'inclusió, en aquest cas entre les persones sordes, que se centri precisament en la persona, tant sigui la persona sorda que s'expressa oralment com sigui la persona sorda que fa servir la llengua de signes, però que se centri en la persona, no en el percentatge, no en un nombre determinat de persones sordes que fan servir la llengua de signes o que s'expressen oralment, en primer part. La primera part de la meua reflexió seria aquesta, en la persona, que se centri en la persona.

Bé, per altra banda, tampoc hem d'oblidar que la llengua de signes, com que és una llengua visual especial, garanteix que els nens sords rebin el cent per cent de la seva informació sense pràcticament esforç, ja que una llengua materna sòlida, tant sigui gestual o vocal, és la base per aprendre qualsevol altra, inclosa la llengua escrita. Però tampoc hem d'oblidar ni hem de menysprear que els avenços tecnològics – aquí heu parlat dels implants coclears, dels audiòfons, de les emissores FM, etcètera– doncs faciliten la inclusió plena de les persones sordes a la societat, si realment hi ha una sèrie de mesures que són les que demanen vostès que s'implementin des de l'administració, amb la qual cosa nosaltres estem a favor de les mesures que heu plantejat, tenint en compte aquestes reflexions i sense menysprear, per tant, tampoc en absolut la llengua de signes.

I tenint en compte que recolzem aquestes propostes que fan vostès, però també sense oblidar que si no exigim el mateix d'implementació d'aquestes mesures també quant a l'idioma castellà, que és una de les dues llengües oficials i majoritàries de Catalunya, estem d'esquenes a la realitat sociolingüística i és una manera també d'exclusió social. Només aquestes aportacions.

I moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. És ara el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Moltes gràcies també per la compareixença. Efectivament, hem tingut l'oportunitat de tenir algunes trobades. Jo, com altres diputades, ja ho vaig fer en el seu moment i reconec que quan vaig començar a portar els temes a aquesta comissió també desconeixia absolutament tota aquesta diversitat de necessitats i de manera d'organitzar-se també les persones amb sordesa. I crec que estiguin aquí avui és una bona manera d'ajudar a visibilitzar i que això no segueixi passant. President, no tinc el temps en marxa. Vull dir, podria seguir... (*L'oradorariu.*) Gràcies.

I, per tant, crec que és molt important el seu paper en aquesta comissió. Crec que moltes de les coses que han dit, i jo vaig ser-ne conscient en aquell moment. És veritat que, diputats, diputades, organitzacions polítiques, el mateix Parlament, quan pensem en accessibilitat a persones sordes, el primer que ens ve al cap és la llengua de signes. Posar un intèrpret de llengua de signes, que està molt bé, és necessari i s'ha de fer. Però és cert que no tenim interioritzat que també s'ha de posar una subtitulació. I crec que aquest és un primer gran avenç que hauríem d'intentar tots plegats de posar-nos d'acord.

I aquí sí que els voldria preguntar, a banda de la part que ens toca com als grups parlamentaris, si vostès han pogut tenir una trobada amb el president del Parlament o amb algú de la Mesa del Parlament per traslladar-los, doncs que coses que podrien ser molt senzilles ara mateix, gràcies a la tecnologia, com és la subtitulació de les comissions i dels plens –que ara mateix les comissions no, però els plens sí que es fa la interpretació en llengua de signes– puguin ser totes com la que estàs fent avui, que crec que seria com un primer gran avenç en el reconeixement d'aquestes necessitats d'accessibilitat a la llengua diferent que tant a les persones amb sordesa que es comuniquen en llengua de signes i les que es comuniquen oralment.

Llavors sí que és com una pregunta concreta, que entenc hi ha tota una part de responsabilitat dels grups que li haurien de donar continuïtat, però també saber si vostès han pogut adreçar-se al president del Parlament per demanar una reunió i poder traslladar que, com a mínim des del Parlament, que és la institució que també hauria de ser exemple en temes d'accessibilitat per a tota la ciutadania i que crec que sí, que molts espais del Departament..., del Parlament estan adaptats per a l'ús

dels implants que, com també es pugui fer amb tot el que fem a través del canal Parlament.

D'altra banda, ja els hi hem preguntat, va haver-hi bastant de debat al voltant del pacte nacional per la llengua, i l'addenda pensada per a la llengua de signes. Finalment, després d'un procés de negociació que crec que va ser intens, es va aconseguir també incorporar mesures específiques que vostès han comentat ara. Sí que els voldria preguntar una mica més també –és una reflexió al voltant del pacte nacional– ara ja fa un any que aquestes mesures s'han pogut desplegar, com és la interlocució i com valorarien aquesta incorporació, que crec que és important que la tinguem present quan fem l'anàlisi de totes les mesures del pacte.

I, per altra banda, preguntar-nos també com creuen que ha de ser la coordinació entre el Departament de Política Lingüística, que és la comissió a la qual estem, i el Departament de Drets Socials, que al final és qui té la responsabilitat en les polítiques públiques d'accessibilitat. És a dir, tot el que té a veure amb accessibilitat, tots els pressupostos per accessibilitat en els diferents espais, en les institucions públiques, és el departament de Drets Socials, en realitat, qui té aquesta competència, no? I, per tant, doncs bé, preguntar-los també com és la interlocució amb el Departament de Drets Socials per avançar en aquesta garantia d'incorporació de ple dret de les persones sordes que es comuniquen oralment, per exemple, com dèiem també, en tots els àmbits de l'educació.

I aquí també, doncs al final, és una mica saber com és la interlocució amb la majoria dels departaments que afecten més aquesta integració i aquesta accessibilitat de les persones amb sordesa que es comuniquen oralment. Doncs tenim això, alguns centres educatius que, per exemple, sí estan treballant el tema de la llengua de signes i s'estan incorporant nens i nenes joves amb llengua de signes i s'està treballant per enfortir la presència dels intèrprets. Això, de fet, a l'institut Bosc de Montjuïc, que és un d'aquests, és un centre que conec de prop. Però no tinc tant clar que s'estigui fent això per facilitar l'aprenentatge dels estudiants que es comuniquen oralment, els estudiants sords que es comuniquen oralment i sí que els voldria preguntar una mica també en aquest sentit.

I ja, per acabar, el tema de la llei de l'audiovisual. Comencem ara la tramitació. S'han de demanar les compareixences. Crec que és necessari que una de les compareixences sigui la seva, conjuntament amb d'altres col·lectius que han de garantir que aquesta llei garanteixi l'accessibilitat per a tothom. Llavors, més que res això, que estarem a l'espera de poder rebre totes les seves propostes i poder-los sentir en la ponència.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. No tenim participació de la representació del grup parlamentari de la CUP, tampoc del grup Mixt i, per tant, teniu ara un torn de rèplica per un temps màxim de deu minuts. Endavant!

Raimon Jané Campos (president de la Federació d'Associacions Catalanes de Pares i Persones Sordes (Acapps))

Molt bé, Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputades i diputats, per totes les intervencions i preguntes. Intento... Molt interessant tot el que han dit, així que intento de forma ràpida.

Vull destacar i agrair que hi ha hagut tota una part d'agraïment, reconeixement i jo diria complicitat amb el que hem presentat, per tant, ho agraim. I com deia la diputada Gisela Navarro, això es tracta d'una responsabilitat compartida. Llavors jo faria un comentari global d'apel·lar a aquesta responsabilitat compartida. Com passa en aquest país, moltes vegades tenim més lleis i normatives que d'aplicació directa. Jo diria que ara tenim el compromís, dels grups parlamentaris i les entitats, d'impulsar que això es porti a la pràctica. Per tant, faig aquest agraïment general.

En el cas de la intervenció de la diputada Navarro, doncs jo crec que coincidim amb el que ha dit de reconèixer aquesta diversitat. Nosaltres estem parlant molt... Ara entrarem en la terminologia, que jo crec que és molt important, però avui venim a parlar del col·lectiu que representem i, per tant, hem fet èmfasi en això. Que ningú... Aquí ningú hauríem de caure en la trampa de que estem fent un debat d'uns contra uns altres. Estem destacant la gran quantitat d'un col·lectiu que està silenciada i que sovint s'oblida en les polítiques públiques perquè no s'esmenta. I vostès han donat

diversos exemples reals i és això el que venim a destacar. Per tant, jo crec que la responsabilitat compartida és important.

Allò de fer seguiment del pacte nacional es va acabar al final ràpidament i va quedar un redactat, però és un lloc on hi havia bastants consensos, diria, i, per tant, sí que hem de fer seguiment. Ara parlem un moment d'això i, per tant, en aquesta part jo diria que totalment d'acord amb la diputada Navarro i seguirem treballant. Jo crec que el que hem de fer és aquesta responsabilitat compartida.

Passo a la diputada Carme Renedo, perquè m'ha fet més preguntes i interpel·la amb alguna cosa. Jo crec que és una ocasió fantàstica per clarificar temes. Anem a veure, per què diem persones amb sordesa que es comuniquen oralment? Ja sé que queda una mica llarg. Potser si fóssim americans faríem un acrònim, però no som catalans, tu. Persones amb sordesa, fonamental, no persones sordes, no sordes, persones amb sordesa. Davant de tot, persones, davant de tot, ciutadans de ple dret, davant de tot el focus a la persona. No ens fixem en els números. Els números els diem per alertar que hi ha un col·lectiu enorme, que a la que ens despistem tots i sovint estem molt despistats, l'ignorem. És només per això. No és un tema de qui mana, quina majoria... No, no estem en majories parlamentàries, estem parlant de persones. Persona amb sordesa.

I per què «que es comunica oralment»? Perquè també s'ha utilitzat tradicionalment oralistes, però ens agrada menys dir «oralista», perquè oralista..., no? Que es comunica. La fonamental és com es comunica. I de la mateixa manera que hi ha gent que parla de persones que es comuniquen en llengua de signes. Per tant, ni la paraula «persona» signa com comunica, ni la paraula «amb sordesa» especifica com es comunica i per això ens veiem –si vol, diputat– obligats a dir «persones amb sordesa que es comuniquen oralment», perquè si no, no ens entenem o no ens entenen, que és el que ens preocupa. Dit això, igual busquem un dia un acrònim, però jo crec que avui en dia, fins que no quedi consolidat amb la normativa, hem de seguir parlant d'aquesta manera perquè ens entenguem tots, no?

De sencera amb la terminologia? Uf! M'he quedat una mica astorat, diputada, quan d'alguna manera ens suggereix que si som audioscentristes, àudio... No sé què m'està dient. Jo crec que està repetint el que diu alguna altra gent molt militant en el

sector, però jo, primera, suggeriria que no ens diguin això, perquè l'únic que estem dient és reconèixer persones que es comuniquen oralment, que utilitzen tecnologia i que utilitzen les màximes capacitats auditives possibles, com recull la convenció. La Convenció dels Drets de la Persona amb Discapacitat diu: «La màxima habilitació perquè la persona sigui el màxim d'autònoma, el màxim d'independent i pugui utilitzar tots els recursos». Per tant, ens han dit coses estranyes, no en seu parlamentària, a les xarxes socials, que les xarxes socials sabeu que són tremendes, no? No acostumem mai a contestar això, perquè creiem que s'ha autoexplica per si sol qui les diu, però no m'agradaria que en seu parlamentària vagi quedant aquesta terminologia. Això em veig obligat a dir-ho, amb tot el respecte i jo sé que no ho fa amb mala intenció, però vull dir que per clarificar també la terminologia, que jo crec que és una ocasió molt bona per d'això.

Que volem que els ciutadans siguin de ple dret les persones amb sordesa, totalment d'acord. Totalment d'acord. Que les vies d'arribar a aquesta plenitud està en la comunicació i que la comunicació té diverses vies i que si es comuniquen en llengua oral requereix uns mitjans, doncs també, no? És clar, però aquí hi ha una cosa que, diputada Renedo, m'entendrà perfectament, no? Molts dels debats d'educació que s'estan plantejant i, per això, via alerta amb les annexos de la llengua de signes al pacte nacional està en joc quina és la llengua vehicular

Fitxer 17CPL7

de l'alumnat amb sordesa. No em cap el menor dubte que vostè té claríssim l'impacte de què vol dir una llengua vehicular a l'escola. És un tema absolutament rellevant. És un tema absolutament que afecta les persones, les famílies, el seu entorn. I, per tant, tenim les lleis, que són fantàstiques. Tenen en aquest pacte lingüístic. Hi ha la diversitat, hi ha el reconeixement de diferències, d'acord? I cadascú escull una cosa, però si una família, un infant, gràcies als avenços tecnològics que tenim, no és una cosa antinatural.

Clar, després faig un altre comentari que ha sortit, però ja el repescaré per ordre, no? És un tema crucial. És a dir, el que no podem fer, jo crec, és per postures diferents fer retrospectiva cap a l'educació i dir hem de canviar les llengües

vehiculars per fer no sé molt bé què. És a dir, nosaltres creiem fermament en el que diuen les lleis, amb la diversitat del col·lectiu en què les persones poden tenir necessitats diferents i, que segons aquestes opcions i segons aquesta comunicació, s'ha de respectar. Jo crec que això és vital, perquè si no estem tocant un tema que és crucial la política lingüística, al govern, a Catalunya, a tot el sistema. Però entràriem en altres temes educatius que segurament no és el què, però sí que amb el tema comunicació volia plantejar.

De tot el que ens ha dit, doncs bé, totalment d'acord. Jo crec que hem de seguir treballant conjuntament. Tindrem més reunions, més trobades. Hem de fer un seguiment de totes les propostes que s'han anat fent, que sovint es fan les propostes i després no s'apliquen. Jo crec que això, doncs seguirem. Així que agrair tota la intervenció i agrair l'oportunitat que m'ha permès de matisar alguna cosa que jo crec que cada cop que ens anem trobant anem avançant una mica més i jo crec que acabarem tenint un punt de sincronisme molt, molt bo.

Passo a les preguntes de la diputada Irene Aragonès. Bé, com he dit abans, totalment d'acord amb tot el reconeixement de temes a fer, d'on hi ha manca de suport. Ens deia dues preguntes molt interessants, no? Què passa a nivell de beques a nivell estatal, no? És clar, sovint tenim un instrument, que és el certificat de discapacitat i el grau de discapacitat, que té una valoració si volem més de salut i alhora d'interacció social, però possiblement en el tema educatiu no és tant així, i aleshores, quan s'aplica estrictament un barem clar, el que queda per sota, el que té un vint-i-quatre o un vint-i-tres per cent segurament té tantes necessitats com el que té vint-i-cinc o vint-i-sis i queda fora, no? Nosaltres estem treballant en això, hem fet queixes a nivell estatal. Ho fem a través de la Federació Fiapas, a la qual també formem part, i sempre estem alerta amb això, però és una negociació complexa perquè potser veníem d'un trenta-tres per cent i després de lluitar molt es baixa al vint-i-cinc per cent. I bé, això és, ja sabeu, no? Un dia compareixerem a Salut...

I els audiòfons passa igual, abans era fins una certa edat. Ara, després de discutir molt, és fins als vint-i-sis anys. Però hi ha coses d'aquestes que requereixen un replantejament a fons i, per tant, agrairem tota la pressió que puguin fer a nivell estatal els grups. Nosaltres també la farem i esperem que això es pugui canviar, no?

El seguiment del pacte nacional, doncs hem de confessar que, després de l'«accelerón» aquell, la cosa ha quedat una mica aturada, és a dir, no hem tingut ocasió. Tampoc l'hem forçat, però esperàvem que hi hauria una dinàmica ja natural de seguiment i no, és com «s'ha arribat a aquesta fita i ja està». Moltes hores dedicades per part de tothom, moltes hores de negociació, molt posar en valor consensos en grans coses que ara no hauria de quedar en res. Per tant, no sé si m'atreveixo a dir que si en els propers mesos es parla de pressupostos i tal, doncs no oblidem el pacte nacional i potser hem d'aprofitar per trobar tot això, però ara mateix no d'això, no?

Em penso que no em deixava res més. Jo diria que ja està. Quant a la següent intervenció del diputat del PP, Pau Ferran, doncs també de nou complicitat amb tot l'agraïment que ha fet i aquesta sensació de que no hi han mesures..., prou mesures en llengua oral, no? I nosaltres justament per això de les llengües oficials a Catalunya, el que sí que volem alertar és la importància de que les persones amb sordesa, els infants, en aquest cas l'educació, siguin molt competents amb llengua oral, perquè si són competents en llengua oral i estan dins de l'escola on hi ha català, on hi ha castellà, perquè el castellà també, i els que estiguin a la Vall d'Aran doncs tindran aranès, és a dir, això els permet no només consolidar un bon llenguatge oral i escrit i una bona comprensió dels textos, sinó també una translació a d'altres llengües orals.

Vull dir, tenim nosaltres la nostra entitat moltíssim alumnat amb sordesa format en modalitat oral que ha assolit les bones competències de llengua anglesa, que pot llegir textos en anglès, que pot fins i tot parlar, també amb les mesures d'accessibilitat que corresponguin. Però vull dir que el tema de la llengua vehicular i fomentar al màxim possible de llengua oral no és un tema menor. I això no treu que hi hagi diversitat de drets i de vies per fer-ho i que cadascú pugui escollir coses. Però jo crec que amb això estaríem d'acord amb el potenciar aquesta..., la importància de potenciar la llengua oral, no?

Anem a veure sí, el diputat Acosta de VOX també ens deia el model centrat en la persona, totalment d'acord. Si s'ha entès una altra cosa, nosaltres el que volem és que tinguin les màximes capacitats possibles, d'acord? Clar, jo entenc que potser no

estan molt familiaritzats amb la sordesa. Jo puc, podem entendre, però ja en els últims anys el poder fer un cribratge auditiu en el moment del naixement dels infants amb sordesa, el poder utilitzar les pròtesis auditives des de ben petits, la rehabilitació i tal fa que els infants amb sordesa a edats molt, molt precoces, estiguin exposats al món sonor, al llenguatge oral i a la capacitat de desenvolupar aquest llenguatge oral que fa trenta anys era impensable. Per tant, jo crec que el debat de dir: No, és que hem de posar la llengua de signes perquè tinguin el cent per cent del contingut, és un debat una mica... Jo diria que... No voldria dir-ho de manera ofensiva, però vull dir que no hi ha unes bases ara mateix científiques que això ho facin, perquè hi ha estudis mundials que han vist que la capacitat de comprensió de textos i de comunicació amb els infants que han estat en modalitat oral, perquè han estat entrenats en aquesta modalitat oral, tenen més capacitat d'escriure, de parlar, de comunicar-se i que si han estat en llengua vehicular la llengua de signes no és així. És veritat que si tenen intèrpret, doncs poden estar ben comunicats, però ho hauran sentit moltes vegades els diputats, que hi ha persones usuàries de llengua de signes que diuen: «És que si no em poses intèrpret no puc entendre bé el que em diuen». És que, és clar, llavors està aquí un cert model, que és model educatiu, social, si voleu. Ultrapassa bastant la política lingüística, no? Però suggeriríem no simplificar el debat, que sembli: No, és que amb una modalitat tens el cent per cent i l'altre no. bé, podríem analitzar-ho perquè no creiem sincerament que no és ben bé així, perquè també pensem que estem parlant d'infants petits, que estan construint el llenguatge. El llenguatge es construeix sobre el llenguatge. Hi ha molts experts lingüistes que diuen que amb una base inicial de llengua oral i escrita és la que dona capacitat generativa per a un llenguatge més d'això i per tant, no, doncs bé, és un tema que voldríem alertar que estem jo diria no gaire d'acord, no? I això de les llengües orals, no oblidar el castellà. Insisteixo, jo crec que el mateix que ha dit el diputat del PP, no?

I acabo amb la diputada Susanna Segovia, de Comuns, no? Agrair també les primeres paraules i l'efectivitat de les reunions que anem tenint, jo crec que per posar en comú moltes idees. Important dues coses que ha dit per anar avançant. El Parlament, al Parlament de Catalunya estem involucrats en una anàlisi de les mesures d'accessibilitat del Parlament. Estem participant directament. S'estan

veient quines mesures són necessàries i també hi ha prevista una reunió amb el president del Parlament per acabar de comentar tot això, però en pla efectiu s'està fent tot això, perquè és veritat que els plens o situacions singulars. Ara mateix hi haurà una compareixença a la Comissió de Salut amb diversos ponents i hem demanat que, com a mínim tots aquests ponents, per l'interès que és per a les persones amb sordesa, estigui subtitulat, d'acord?

El pacte nacional i el contacte amb les conselleries? Doncs bé, a vegades anem a cops, és a dir, hi va haver moltes reunions prèvies. Allò ja està parat. Hi ha hagut tots els debats que si pressupost amunt o avall. La veritat és que ara hem perdut una mica el contacte, però sí que arran d'aquesta compareixença, dèiem, hem de tornar a reprendre una mica el seguiment, perquè si no, ara mateix en política lingüística no hem anat més enllà. És veritat que tenim projectes. O sigui, des de la part tècnica, tenim projectes de foment del català i d'accessibilitat amb el Departament de Política Lingüística. Això sí, amb mesures efectives estem treballant des de l'entitat, però diguéssim mesures ja estratègiques polítiques de com tirem endavant el pla o no aquestes mesures, doncs això no, però ho farem en breu, perquè si no, la inèrcia és que no es fa, no?

Amb drets socials, potser sí que tenim més contacte perquè hi ha hagut l'aprovació del codi d'accessibilitat, al fer certes actuacions, i tenim més relació, a part dels projectes que tenim conjunts, no?, però sí que és important.

I en educació també hem tingut bastanta relació. Ara, últimament no. Tenim pendent una reunió d'aquí a poc amb la Secretaria General i amb les direccions generals. Bé, les incidències que ha hagut dins del govern també s'ha retardat algunes reunions, però a hores d'ara està ja tot establert i en breu també tindrem aquestes reunions.

I, bé, finalment, agraïm aquesta referència a les lleis d'audiovisual. O sigui, estarem encantats de participar, i tant!

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies a l'Associació Catalana per la Promoció de les Persones Sordes. Hi ha algun altre grup que vulgui fer cap altra intervenció? Si no és així, agrair-vos la feina que feu i especialment la compareixença d'avui.

I ara aturarem trenta segons per començar el darrer punt de l'ordre del dia. Fins ara.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Doncs si us sembla, reprenem la comissió amb la compareixença de l'Associació per a l'Ensenyament del Català a la Catalunya Nord.

Compareixença d'una representació de l'Associació per a l'Ensenyament del Català a la Catalunya Nord davant la Comissió de Política Lingüística per a informar sobre els objectius, les activitats i les necessitats de l'Associació

357-01297/15

Benvinguts, Alà Baylac. Benvingut, Esteve Vails. Gràcies per acompanyar-nos. També als acompanyants de l'associació

Fitxer 17CPL8

que sou aquí. I, com és habitual en aquestes compareixences, fareu una primera intervenció de vint minuts. Després hi haurà la intervenció dels grups parlamentaris i, finalment, tindrem un torn de rèplica de deu minuts més. Per tant, endavant, teniu la paraula.

Alà/Alain Baylac Ferrer (Associació per a l'Ensenyament del Català a la Catalunya Nord (APLEC))

Gràcies. Bon dia a tothom! En primer lloc, agrair aquesta invitació i el fet de ser rebuts aquí al Parlament de Catalunya per la Comissió de Política Lingüística. Ens sentim molt, molt honorats d'aquesta reunió. També agrair l'oportunitat d'haver estat

rebut en audiència el mes de novembre passat pel president del Parlament i pel suport globalment de la Generalitat de Catalunya. I quan dic Generalitat, és Parlament, Govern, serveis en general, ja que és la institució de referència vist des de Perpinyà per al que és el país, la identitat i el territori.

L'APLEC, Associació per a l'Ensenyament del Català, és una associació que ja comença a tenir els seus anys. Tenim quaranta-tres anys, fa que existeix. Va ser fundada per un referent de la catalanitat i de la llengua a Perpinyà, com és el Pere Verdaguer. I té com a objectiu i com a finalitat el fet de incentivar l'ensenyament del català a l'escola pública, essencialment. Cal dir que més del noranta, noranta-cinc per cent dels alumnes són a l'escola pública a Catalunya Nord. Per tant, és allà que és important de fer feina i, d'una certa manera, de suplir el que no fa l'educació nacional, l'educació pública, per l'ensenyament del català, evidentment, en aquest territori.

És, podríem dir, l'entitat major, cabdal en termes de nombre d'alumnes, de beneficiaris de l'ensenyament del català a Catalunya Nord pel que fa a l'ensenyament i la promoció de la llengua al si de l'educació. És l'associació una associació, com diem en la legislació francesa, llei 1901, sense ànim de lucre. Això vol dir que tots els ingressos que tenim van a la difusió, a l'ensenyament del català exclusivament.

Les tres actuacions principals de l'APLEC són classes de català a les escoles públiques de tot el territori. Són l'edició d'una revista infantil. Això és el darrer número que ha sortit, *Mil dimonis*, en català, i la representació i defensa de les famílies, mares i pares d'alumnes, a tot el territori, a prop de l'administració educativa o de vegades també a prop de l'administració, de les administracions locals.

Classes de català, què representa l'APLEC? Actualment tenim 9.500 alumnes. Aquests 9.500 alumnes representen el vint per cent de l'alumnat de primària de Catalunya Nord. És a dir, que una cinquena part de la mainada rep una iniciació al català gràcies a les classes que fa l'APLEC. I podríem afegir –no intervenim directament– però hi podríem afegir, perquè tingueu un panorama complet del què representa l'ensenyament de i en català a Catalunya Nord, un 8,5-9 per cent d'alumnat que rep l'ensenyament en català a través de classes immersives

associatives o de l'ensenyament públic o de les línies bilingües de l'ensenyament públic, que representa uns 3.500, 3.600 alumnes més del primària que fan l'ensenyament en català. Però nosaltres, APLEC és la iniciació i són aquests 9.500 alumnes.

Això vol dir que ho fem a través de mestres itinerants que en diem. En tenim trenta-cinc cada any. Intervenim a cinquanta-dos municipis de Catalunya Nord, que representa una quarta part dels dos-cents municipis del territori catalanoparlant del departament dels Pirineus Orientals i actualment són 7.000, 7.500 hores de classe que fem cada any amb un centenar d'escoles. Això és la feina principal, evidentment, de l'APLEC.

La segona actuació que tenim és l'edició d'aquesta revista, *Mil dimonis*, que ja farà aviat vint-i-cinc anys i que és el primer suport de difusió del català a Catalunya Nord. Ja veureu per què. En format revista són nou mil exemplars que editem cada trimestre i que distribuïm a les escoles, més una versió que tenim amb aquesta forma, encartada dins el «el» perquè n'hi ha només un— el diari d'informació local de Catalunya Nord, que és *L'Independant catalan* i a dintre hi encartem la revista cada cop que surt, cada trimestre. Això ens permet difondre la revista tota en català doncs a trenta mil lectors, trenta mil subscriptors i compradors del diari. Calculem que això ens representa, cada trimestre, uns amb els índexs de lectura i això, uns cent mil lectors entre la mainada de les escoles i els lectors de *L'Independant*. Això fa que és el suport en català més difós que hi ha, i jo diria que hi ha hagut mai a Catalunya Nord actualment. Per a nosaltres és molt important, més enllà del que és una revista infantil, ja que és presència de la llengua en la societat, donat el panorama complicat o de molt poca presència del català a l'Estat francès i a Perpinyà en general.

I el tercer, la tercera activitat és la xarxa que estem consolidant, construint d'entitats de mares i pares d'alumnes. Això ho hem iniciat des de l'any passat a Ceret, a Prada, Tuïr, a Cabestany, a Illa, a Argelers. Estem muntant uns grups locals per fer una xarxa que permeti arribar millor a les famílies pel que és tota la informació relativa a l'ensenyament.

Què representa el suport de la Generalitat per l'APLEC? En 2025, el Departament de Política Lingüística ens va ajudar, ens va tornar a ajudar perquè des de dins, des dels anys noranta fins al 2011, hi havia problemes econòmics, havíem tingut suport financer de la Generalitat i la Generalitat havia sigut a l'inici del llançament de les classes de català. Havíem rebut, doncs, en 2025, uns 80.000 euros destinats a les activitats de l'APLEC. I aquest ajut és clau per nosaltres, per Catalunya Nord en general evidentment, també. Mil alumnes que han pogut recuperar classes de català gràcies a aquest suport de l'any passat. Hem augmentat la difusió de la revista de mil números més gràcies també a aquest suport financer i estem estructurant la xarxa de representació de les associacions de famílies, també gràcies a aquesta intervenció, d'aquest ajut, aquest suport de la Generalitat.

Catalunya Nord crec que pot ser –és, vaja– un laboratori d'evolució de la llengua i de política lingüística, i per això també pensem que pot interessar al sud-catalans de veure i d'intervenir per veure què passa i de quina manera evoluciona de cara a un futur d'evolució de la situació de la llengua. Ens trobem en una situació d'una llengua minoritzada, procés d'interrupció de transmissió entre els joves. No comento l'actualitat política de dretanització, que és més ampla que a Catalunya Nord, tot l'estat francès a Europa i ves a saber si arreu del món. Ho explicava bé el director de la Casa de la Generalitat a *VilaWeb* últimament.

En tot cas, és un bon terreny per experimentar una política lingüística, crec, d'incentiu, de salvament, de reversió de la situació de la llengua, perquè és un territori proper a la Catalunya del sud de la frontera, no?, perquè hi ha una coincidència d'identitat. A Perpinyà i a vegades ho fan en francès, ho fan gent que venen de fora, la definició dels habitants i de la identitat local és catalana. Diuen que «je suis catalan», ho diuen d'aquesta manera, però hi ha aquesta identitat de representació.

És un espai també transfronterer, internacional, i és una capacitat de projecció exterior del que pot fer la Generalitat de Catalunya, més enllà dels límits estrictes i a vegades limitadors del propi territori. Pot ser que sigui fins i tot replicable o, en tot cas, adaptable a mesures que es podrien pensar per al propi Principat de Catalunya. En tot cas, és un... Jo ho veig com un camp d'exercici d'un *soft power* de la

Generalitat de Catalunya en general, en un marc de catalanofonia ampla, no? I faig aquí, evidentment, en paral·lel amb la francofonia, que té els seus avantatges en els dos sentits, França cap enfora i dels socis, no?, de la francofonia amb França. I a través de, potser i ens hem llegit i coneixem el pacte per la llengua que s'està posant en plaça, potser que hi ha una declinació possible dins aquest pacte per Catalunya Nord. En tot cas, jo hi he vist molts elements que hi tenen la seva plaça.

En tot cas, després us podria donar..., deixo de costat les xifres de coneixement del català a Catalunya Nord. Una dada que és interessant és que la pràctica social és molt baixa, ocultada, no és gaire visible. En canvi, quan demanem a la gent a les enquestes: «Feu servir el català?», pràcticament no passa de dos o tres per cent en la vida de cada dia, de manera general. Quan els demanem: «Feu servir el català quan passeu la frontera?», un terç..., més d'un terç de la gent fa servir el català. És a dir, la capacitat d'expressió en català que té la població de Catalunya Nord, que és més o menys un terç de la població adulta, torna a fer servir el català quan passa la frontera. Per què? Perquè sap que és un entorn favorable on el català és autoritzat. Hi ha una visió, fins i tot potser, idíl·lica, del català, però sí que la gent se sent prou còmode per tornar i amb ganes de tornar a fer servir la llengua. En tot cas, la llengua, gràcies al sud, jo diria que això data dels Jocs Olímpics que van començar aquest canvi, gràcies al sud, gràcies a la Generalitat i a aquesta imatge prestigiada d'un català que a Catalunya Nord era bastant menystingut, direm.

En tot cas, a les enquestes hi ha un vuitanta per cent d'habitants de Catalunya Nord que són favorables a l'ensenyament del català a l'escola i un setanta-sis per cent favorable a l'ensenyament bilingüe que es proposi, l'ensenyament bilingüe, que vol dir cinquanta per cent en francès, cinquanta per cent en català, a les escoles dels seus fills.

Què representa? Concretament l'ajut econòmic de la Generalitat a l'APLEC és per a mi és una inversió. És una inversió en política lingüística, evidentment directament en benefici de Catalunya Nord, però també en benefici del sud de la frontera. Mil euros a l'APLEC són cinquanta alumnes que reben ensenyament del català tot l'any; 10.000 euros són 500 alumnes i 50.000 euros són 2.500 alumnes, 2.500 alumnes representaria, si es manté, si se consolida aquest ajut, vint-i-cinc per cent d'alumnes

suplementaris dels 9.500-10.000 que tindrem aviat. El nostre objectiu seria passar per damunt d'aquests 10.000 alumnes i arribar en lloc d'un vint per cent a un terç de l'alumnat que podria rebre ensenyament d'iniciació de català gràcies a l'APLEC, més consolidar la formació dels ensenyants, que la major part dels nostres ensenyants són estudiants de la universitat, és a dir, que és un suport també als estudis de català a la universitat i l'edició, les associacions de pares, etcètera.

El pas següent d'aquest suport econòmic reiniciat des de l'any passat seria potser un ajut econòmic nominatiu i no exclòs de competència, com va ser el cas, per tornar a trobar aquesta política més estructural, més permanent que hi havia fins als anys 2010-2011. Nosaltres, l'APLEC té avui dia per 2025..., 26, perdó, un pressupost provisional de 511.000 euros que essencialment són proporcionats per les col·lectivitats. Col·lectivitats, nosaltres són les administracions, la regió, uns 33.000, el Departament, equivalent de Diputació. Són 150.000 que és el *partenaire*

Fitxer 17CPL9

més important. Els ajuntaments, incloent-hi el de Perpinyà. Perpinyà paga cada any uns 58.000 euros per a l'ensenyament del català. I els ajuntaments, globalment, entre tots els ajuntaments amb qui tenim conveni per fer aquesta operació d'iniciació al català, que representa 160.000 euros més, no?

Per tant, aquest suport econòmic, com diria?, perpetuat, consolidat, permanent de la Generalitat, vindria a consolidar com una pota septentrional de la política lingüística de la Generalitat, a través de l'APLEC. El que hem demanat per 2025 a la Generalitat és un vint per cent d'aquest pressupost provisional, que representaria uns 110.000 euros.

I evidentment –i acabaré amb això– és important, més enllà de la dimensió econòmica, el suport moral que representa el Parlament de Catalunya i la Generalitat. I és un dels aspectes realment forts, aquest suport moral, perquè representa de donar suport a una entitat i uns objectius ambiciosos. L'APLEC, la seva finalitat és d'arribar a procurar una iniciació de català o proposta d'ensenyament bilingüe a la totalitat dels alumnes de Catalunya Nord. Això és l'objectiu. Actualment som un vint per cent que té iniciació al primari, més un nou per cent que fa

bilingüisme i immersió. L'objectiu és que tothom qui vulgui faci bilingüisme i tothom, almenys, tingui una mica d'iniciació al català.

El segon punt d'aquest ajut, suport moral és quan hi ha dificultats de tenir un interlocutor potent, prestigiós com és la Generalitat a través del Parlament o el Govern, per dir escolteu, aquí hi ha un problema, no? Hem tingut recentment l'exemple de la Universitat de Perpinyà, que encara [# 00:02:15] si s'ha de suprimir o no el màster de català que hi ha. Home, que intervingui institucions tan potents i prestigioses com la Generalitat o el Parlament de Catalunya, això, evidentment, és un ajut considerable, perquè sabem: fa impacte a prop de les institucions franceses, que reconeixen el valor i el pes que té Catalunya en general i la Generalitat. Però és que també nosaltres, des de Perpinyà, ens permet de sentir-nos una mica menys sols de cara a un context complicat.

En tot cas, el Principat de Catalunya i Espanya són vistos des de França en general com un model de convivència i un model institucional de respecte de la pluralitat lingüística i, per tant, també va bé que de tant en tant això es pugui recordar i visibilitzar, perquè no, segurament no se'n parla a la primera plana dels diaris, però realment tenim un retorn d'aquesta influència positiva i constructiva de la Generalitat de Catalunya a prop, en general, de les institucions franceses.

Gràcies per la vostra atenció i a disposició per les vostres preguntes eventuais. Gràcies.

El president

Moltes gràcies també per la vostra intervenció. Ara és el torn dels grups parlamentaris i en la mesura que aquesta compareixença ha estat sol·licitada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula l'honorable conseller Lluís Puig. Endavant, conseller.

Lluís Puig Gordi

Gràcies, president. Molt bon dia. Salutacions cordials, persones que heu vingut a l'APLEC, content de retrobar-nos aquí a través de la pantalla i presencialment ja ho podem fer sovint de tant en tant.

Celebro que tingueu aquesta visió sobre la fantàstica forma de gestionar la plurilingüística espanyola per part de l'Estat espanyol. Jo no puc estar-hi d'acord, però no es pot entrar en un debat aquí. Si agafem només les dades de Plataforma per la Llengua i comptabilitzem quantes lleis es fan menystenint les diferents llengües de l'Estat espanyol, si mirem els atacs judicials que constantment rebem la llengua catalana, no només a Catalunya, sinó també a les Illes Balears i al País Valencià no cal dir-ho, jo penso que heu fet una frase, senyor Baylach, molt diplomàtica, però que en absolut puc deixar constància que hi podem estar-hi d'acord.

Estem d'acord, evidentment, en treballar per la llengua i per descomptat, des d'aquí públicament, en aquesta comissió vull certificar la bona feina que feu, la grandíssima feina que feu i sé de la bona relació que teniu amb el senyor Albert Piñeira, director de la Casa del Govern de la Generalitat a Perpinyà. Ell estava orgullós de vosaltres i vosaltres amb ell treballeu bé. Espero i desitjo que això vagi a més i que evidentment que el Govern no se'n desentengui, sinó tot el contrari, que augmenti en les mesures de les possibilitats.

Jo sí que m'agradaria que expliqueu, no tant per que jo us demani una auditoria, però sí que m'agradaria que expliqueu, perquè tots els diputats i diputades d'aquí, de la comissió, quedi clar com aconseguíu el finançament per fer la més gran revista en català adreçada al mainatge, com és el *Mil Dimonis*, i si això us treu o no us treu, aquest finançament dedicat a la revista, si això us treu potencialitat de fer-ne, de fer més ensenyament en català a les escoles. Jo sé una mica la resposta, però m'agradaria que ho aclaríssiu perquè de l'exposició que heu fet no..., Heu parlat només d'una part dels ingressos, però algú podria dir-vos ara: Home, doncs no us gasteu tants diners en una revista i feu més classes en català. No, m'agradaria que ho deixeu clar per aquest motiu.

Per la resta, poca cosa més. Ens veurem ara per Sant Jordi, amb el Sant Jordi alternatiu, encara que l'Ajuntament de Perpinyà us segueixi donant uns sous i que vagi molt bé. Però en tot cas, aquest dissabte ens toca fer el Sant Jordi alternatiu per seguir enarborant aquest bastió de la catalanitat.

A Catalunya Nord, el català no ho té fàcil, com tampoc ho té fàcil la Catalunya sud, però en tot cas sí que m'agradaria certificar, des de l'arrencada del Correllengua a Prada fa pocs dies, com va anar el Correllengua ahir, l'agermanat a Barcelona, i per moltes altres coses, que també us diria que em sembla que no n'hi havia hagut mai tantes entitats, col·lectius i persones mobilitzats per mantenir, potenciar i difondre el català. Per tant, podem estar millor o pitjor, però som molts els que aconseguirem canviar aquesta posició, al nord i el sud.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Ara és el torn del grup parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president. I en primer lloc, permeteu-me saludar també el Lluís Puig, que sempre és una alegria, doncs, trobar-nos a la comissió, encara que sigui malauradament a través d'una pantalla. I ara sí, un agraïment per aquesta compareixença als representants de l'APLEC, al senyor Baylac i al senyor Vails. Un agraïment per les explicacions, però sobretot per la feina feta i un reconeixement a la seva trajectòria. Parlaven d'aquests quaranta-tres anys d'història amb totes les seves iniciatives i, per tant, crec que és de rebut que el Parlament de Catalunya avui, a través d'aquesta comissió, la diputada que us parla en representació d'Esquerra Republicana, doncs, us faci aquest agraïment a la feina i a la trajectòria.

I contents de celebrar aquesta compareixença en aquesta setmana en què hi ha la celebració de Sant Jordi, ara també s'hi feia referència, aquest moment d'efervescència de la defensa de la llengua i la literatura catalanes i també de la lectura, del foment de la lectura. Una festa absolutament inclusiva que ens fa sentir orgullosos del nostre país, però també la mateixa setmana que s'està celebrant el Correllengua agermanat, una proposta que va en positiu amb la participació de moltes persones joves, i això és clau en la defensa de la llengua, que no va a la reacció o a la defensiva, com moltes vegades hem de fer per totes les amenaces que patix la llengua, sinó que és una proposta que pren la iniciativa i que defensa la llengua catalana, que sabem que és aquesta eina de cohesió. Una mobilització que

recorre, està recurrent tots els Països Catalans, que va sortir de la Catalunya Nord i amb aquest pas de la flama recorre tota la nació completa. Per tant, també celebrem aquesta iniciativa i encoratgem a tothom a participar-hi en els dies que encara queden.

Em centro en la seva compareixença. Ho deia a l'inici, són una entitat de referència per la seva trajectòria. Vostès ho han dit, però defensen els drets lingüístics. Creiem que això és el que fan i també ho volem posar de relleu en relleu: defensen els drets lingüístics. De fet, la inclusió de l'ensenyament de la llengua catalana a les escoles és clau per a l'aprenentatge i després, evidentment, per l'ús. Però és clau perquè si no es fa l'escola és molt difícil, en el marc de l'escola és molt difícil després tenir coneixement de la llengua o poder tenir accés a conèixer la llengua, i sobretot en les edats infantils, quan s'és nen, que és quan més es pot aprendre. Tant de bo amb la vehicularitat o amb aquest sistema bilingüe a totes les escoles de la Catalunya Nord, però aquests passos per la inicialització..., cursos d'iniciació a la llengua catalana, doncs, són molt importants.

Deia que parlem de drets lingüístics i parlem també d'oportunitats. I crec que s'hi han referit en un moment. Les llengües, evidentment, són riquesa, sempre ho repetirem davant d'aquells que el que volen és reduir-ho tot a una única llengua. No, les llengües són riquesa. Tant de bo en poguéssim conèixer i parlar moltes, però a més a més, Catalunya Nord també per la idiosincràsia geopolítica i històrica, és un espai transfronterer, també amb la Catalunya del sud, amb el Principat de Catalunya i saber català és un actiu de primer ordre. És un pou de possibilitats i d'oportunitats també per al futur i per a les relacions dels dos territoris a banda i banda de la frontera administrativa que hi tenim ara entremig.

Li voldria fer algunes preguntes, que algunes ja li han respost perquè han vingut amb la informació molt detallada. Per tant, no em reiteraré, però sí que ens han parlat dels convenis amb els ajuntaments. Si no ho he apuntat malament, parlaven de cinquanta-dos ajuntaments, amb un centenar d'escoles, però que aquests cinquanta-dos ajuntaments són una quarta part dels ajuntaments de la Catalunya Nord. Com podem anar creixent? Com es pot anar creixent cap a tots aquests ajuntaments? I si els motius de no poder créixer o arribar a tots els ajuntaments és

merament econòmic o de manca de recursos humans, o si també hi ha reticències o hi ha dificultats, en aquest cas polítiques, en alguns d'aquests ajuntaments. Aquesta pregunta li voldria fer.

Ens ha interessat molt tot el que han explicat, evidentment, aquesta relació i xarxa amb les famílies també és clau per la sensibilització. Em consta que han fet campanyes també amb les famílies, perquè escolaritzen els alumnes en grups que ensenyin la llengua pròpia, el català. Com van aquestes campanyes? Quina és la resposta? Tenen resultats positius? Cada vegada hi ha més famílies interessades?

I la gran pregunta: Com podem ajudar des del Parlament de Catalunya, des dels grups parlamentaris? Sens dubte, aquesta compareixença és una passa perquè és una manera de visibilitzar, de donar-los a conèixer i d'entendre quina és la realitat i els seus reptes i les seves peticions, aquell suport moral que deien, però segur que podem fer-hi més.

Per tant, pensem-hi o, en tot cas, si se'ls acuden alguna cosa més, com evidentment fer seguiment al Govern, que en aquest cas ja està doncs donant suport, però tot allò que puguem fer, doncs, a disposició.

Aquí n'hem anat parlant de la Catalunya Nord ens ocupa i ens preocupa. Han vingut a comparèixer Ràdio Arrels, l'anterior director de la Casa Perpinyà, que vam tenir una mica de discrepàncies, però ara ens consta que la relació i tot va bastant millor. Suport a la Bressola també s'ha explicat a preguntes diverses. En tot cas, hi seguirem treballant.

I acabo, president, perquè se m'ha esgotat el temps. A alguns els fan nosa les llengües, com deia abans. Sistemàticament troben excuses o arguments per anar en contra de la llengua catalana, tant a Catalunya del sud com a Catalunya del nord, tant en el marc de l'Estat espanyol com de l'Estat francès. Per sort, hi ha una majoria, un consens molt ampli que està en la defensa de la llengua catalana. És una lluita constant i ens hi trobaran al seu costat amb tota la complicitat. Sàpiguen, per tant, que no estan ni tan sols en la defensa de la llengua catalana arreu del domini lingüístic.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Partit Popular i té la paraula el diputat Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Molt breument. Agrair les explicacions i donar-los la benvinguda al Parlament i ho faré des d'una perspectiva de posar en valor la tasca que dueu a terme i no vull que es malinterpreti, ni que pugui semblar una falta de respecte o un menysteniment cap a la seva tasca, perquè, al revés, considerem que és important que la posem en valor i ens sembla encomiable.

Els diré exactament el mateix, el mateix missatge que hem transmès quan han vingut aquí al Parlament en diferents comissions, tant de Ràdio Arrels com l'escola La Bressola com vostès. Escoltin, des de les administracions públiques catalanes, des de les arques públiques catalanes, es destinen anualment una quantitat ingent de diners a un altre estat, en aquest Estat francès. Vostès han dit des del Departament de Política Lingüística aquest 2025, 80.000 euros a l'APLEC, però és que l'any 2024 la Generalitat va destinar 650.000 euros a La Bressola; al 2025, 850.000, per no parlar de les subvencions que també han destinat a La Bressola infinitat d'ajuntaments de Catalunya.

I jo simplement els hi vull traslladar una reflexió i és que mentre que, des de la Generalitat

Fitxer 17CPL10

de Catalunya. Si des de les administracions públiques catalanes dediquem una quantitat molt rellevant de diners amb iniciatives d'un altre estat, a Catalunya tenim problemes i tenim qüestions que no estan resoltes.

A Catalunya s'ha parlat molt d'educació perquè el seu projecte va molt orientat a l'educació. Que sàpiguen que a Catalunya tenim més de tres-cents barracons prefabricats com a aules escolars. Per tant, nosaltres considerem que no és just i que no és pertinent dedicar una quantitat tant rellevant de diners amb activitats fora del nostre territori, quan dins el nostre territori hi ha qüestions que són essencials

que no estan resoltes. I nosaltres fem una crida al Govern de la Generalitat de Catalunya, també a la Diputació de Barcelona, a totes les diputacions, i també a tots els ajuntaments que, escoltin, no dediquin diners a projectes fora de Catalunya, quan resulta que aquí a Catalunya no tenim les necessitats educatives bàsiques cobertes.

A Catalunya, no sé si ho saben també, tenim les pitjors dades de qualitat educativa gairebé de tota Europa. Escoltin, no podem donar recursos fora del nostre territori quan nosaltres estem com estem.

I última reflexió. Jo puc entendre que vostès tinguin la voluntat de seguir endavant i de continuar amb el seu projecte. Em sembla fantàstic, però escoltin, vostès, si necessiten recursos els han de demanar al seu govern, en aquest cas el govern francès, perquè nosaltres no podem ser el banc, el caixer automàtic per a totes aquestes qüestions.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn del grup parlamentari de VOX i té la paraula el diputat José Manuel Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies senyors representants de l'APLEC per la seva exposició i amb la mateixa franquesa que ens han parlat i amb tot el respecte del món, jo també parlaré amb tota franquesa i confiança. Impulsar el coneixement i la difusió d'una llengua i una cultura resulta evidentment encertat i és propi de les administracions i de les entitats privades i d'iniciativa social, és veritat, però no és concebible quan, com ha passat en els darrers quaranta anys a Catalunya, amb l'obra d'enginyeria social allunyada de tota realitat sociolingüística de Catalunya, que hem de recordar que a Catalunya, doncs, més de la meitat dels catalans tenen com a llengua materna el castellà, doncs iniciada aquesta obra d'enginyeria social pel senyor Pujol de construir una Catalunya independent d'esquenes a la realitat sociolingüística, cultural i històrica de la Catalunya sempre inserida en el si com a part essencial d'Espanya, una llengua com el català, sempre com a arma ideològica.

Així mateix, resulta del tot inadmissible que es produeixi una intromissió en política lingüística d'un país veí com és França, més venint dels polítics separatistes d'una regió espanyola. El sistema educatiu català pateix un infrafinançament crònic i de greus problemes estructurals. Hauria d'aplicar, segons la LEC, el sis per cent del PIB en Educació i no ho fa. Estem, doncs, al voltant del tres per cent. Sense anar més lluny, davant les retallades dels successius governs de la Generalitat que es van iniciar el 2011 i aquí han passat els governs de tots els colors que estan aquí representats, des de Convergència, el partit socialista, Esquerra, Junts o..., bé, el professorat va ser un dels col·lectius que va haver de dur a terme un major esforç, tant salarial com a càrrega de treball. La pèrdua de paga extraordinària l'any 2014 de tots els empleats públics, també els docents, va ser una de les múltiples restriccions a les quals ens vam veure abocats.

Darrerament estem patint tota una onada de vagues protagonitzades pels professors, reivindicant el seu abandonament per part de l'administració. Hem de recordar que els problemes que assolen Catalunya actualment són múltiples, alguns dels quals, com he dit, els professors, que són els tercers pitjors pagats de tot Espanya. L'abandonament escolar de Catalunya està molt per sota de la mitjana espanyola, molt, molt per sota de la mitjana europea. Catalunya és la tercera pitjor regió de tot Espanya en comprensió lectora. Només supera a Ceuta i Melilla. Ha tingut la pitjor caiguda en el rendiment de comprensió lectora a ciències i matemàtiques segons les darreres proves PISA. Encara molts alumnes viuen o conviuen habitualment en barracons escolars. Han dit aquí una xifra. Jo he de corregir. Són aproximadament uns 950 barracots escolars que continuen estant vigents a Catalunya. Bé, no tenim garantit encara la gratuïtat del zero-tres. Suposadament serà el curs vinent. No ho sabem, si passarà o no passarà.

Bé, en definitiva, home, que la Generalitat inverteixi uns recursos de les arques públiques en l'expansió de la immersió lingüística en català finançat, finançant activitats com les que fan vostès, ho considerem que és del tot desencertat. A més a més, un sistema d'immersió que, tal com s'aplica a Catalunya, és una autèntica anomalia, ja no és immersió lingüística, és monolingüisme en català. No és conjunció lingüística tampoc, és monolingüisme en català, ja que no és aplicable cap altra regió del món on conviuen diverses llengües oficials.

Per tant, davant la demanda d'invertir més, en aquest cas per a l'exercici 2026, de 110.000 euros per a l'associació APLEC, la considerem del tot impossible d'aplicar i desmesurada i, per tant, contrària al que tenim nosaltres com a representants del poble de Catalunya davant d'aquestes realitats que acabo d'expressar.

Gràcies.

El president

D'acord. En absència del grup parlamentari dels Comuns, de la CUP i del Grup Mixt, ara és el torn del grup parlamentari socialista i té la paraula la diputada Imma Ferret.

Imma Ferret Raventós

Moltes gràcies, president. Molt bon dia i moltes gràcies, senyor Baylac, senyor Vails, representants de l'Associació per a l'Ensenyament del Català a la Catalunya Nord i des del nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, agraïm que hàgiu vingut avui a parlar-nos de la vostra entitat i sobretot a fer-nos avinent totes les accions que feu pel català en el vostre territori.

Tal com ens han explicat l'entitat de l'APLEC, doncs, aquesta entitat sense ànim de lucre que ja fa quaranta-tres anys que esteu promocionant i difonent el català a la Catalunya Nord, que entenem que té com a objectiu, doncs, l'ensenyament del català a les escoles públiques, tal com marca, entenem, la legislació vigent a França i que sembla ser que no és prou efectiva per part de l'administració francesa, cosa que si no ho he entès, ha estat així, si m'ho poden aclarir. I, per tant, fer arribar aquí promoure i generalitzar l'aprenentatge de la llengua per arribar a assolir la normalització d'ús en la societat, garantir-ne la seva presència i, sobretot, potenciar aquest coneixement de la llengua entre les generacions més joves.

Ens han explicat també la situació sociolingüística actual, que evidencia les dificultats en què us trobeu i que enteneu del tot necessari que tot l'alumnat pugui tenir aquest accés, almenys un primer contacte escolar sòlid amb la llengua catalana, independentment del seu entorn familiar o social i del seu lloc de residència. Crec que parlàveu d'arribar fins a un vuitanta per cent de l'alumnat. S'organitzen, doncs, fent aquestes classes de llengua, que és un d'aquests objectius

principals i entenc que s'imparteix en horari lectiu a les escoles públiques nord-catalanes.

Per tant, diríem que ple, que respon a la demanda del professorat que volen que llurs alumnes aprenguin català segons el marc legal i que no tenen aquesta capacitat per poder-ho dur a terme i, per tant, són vostès qui gestionen les persones que hi intervenen, entenc com a mestres, els projectes d'ensenyament aprenentatge català, adreçat als alumnes tant de primària com de secundària, i elaborant aquests recursos didàctics que es puguin adaptar, no? Adaptat, com també deien, a l'edició d'aquesta revista infantil, *Mil dimonis*, que ens explicaven que arriben fins a aquest cent mil persones a través de l'encartament a través de l'*Independent* i realment poder fer-ne més difusió.

També ens han parlat d'una de les accions de fora escola o que a través de l'escola, que és el Implica't, que també entenem que és un espai que dona aquesta opció de donar a conèixer i de fer-ho, evidentment, en la comunitat, alhora que també ens explicaven que celebraven les festes tradicionals, no? Ara estem a les portes de Sant Jordi i, evidentment, se'n farà algun acte.

Per tant, entenem que són accions que ens porten a desenvolupar aquest projecte d'enfortiment del català dins i fora de l'escola a la Catalunya nord i pel qual des de la Generalitat de Catalunya reben aquesta assignació de 80.000 euros que se'ls va fer efectiu l'any passat. Un finançament que, com ens deien, també permet incorporar aquestes mil alumnes nous a les classes d'iniciació i que per cada 1.000 euros invertits són cinc-cents alumnes que se'n poden beneficiar.

Per tant, doncs, des del nostre grup parlamentari entenem que l'aposta de la Generalitat, en aquest cas des del Departament de Política Lingüística, per acompanyar l'Associació APLEC com a entitat de referència en l'ensenyament del català més enllà del sistema immersiu en aquest territori, amb aquest objectiu, no?, de garantir l'accés a l'aprenentatge de la llengua i fomentar-ne l'ús social, que respon, doncs, clarament al que també treballem a través del pla departamental i des del pacte nacional per la llengua dins la mesura d'increment del suport al foment de la llengua al conjunt del domini lingüístic, així com de la cultura catalana i com

que ens parlaven, d'aquest laboratori de la llengua, com pot ser en totes les accions que fan al respecte per tal d'incentivar i promocionar el català.

Per tant, entenem que aquesta voluntat de col·laboració transfronterera des de la Generalitat que es ve fent a través de les vostres entitats, de la vostra entitat, com d'altres, també se'n puguin treballar, doncs ha de poder enfortir el català i enfortir, endemés la comunitat lingüística. Ara estem veient, doncs, el Correllengua Agermanat, que aquests dies també fa avinent aquests lligams transfronterers que ens uneixen.

Per tant, simplement per acabar, volem agrair que ens hagueu compartit avui tot el que fan, per poder-vos conèixer millor i saber de primera mà tota aquesta tasca que fan, perquè a la Catalunya nord el català hi sigui present i alhora, doncs, restar al nostre grup a disposició per tot allò que creguin oportú.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies diputada. Ara és el torn de l'APLEC, per tant, senyor Alà Baylach i Esteve Vails, si voleu intervenir, per una rèplica d'uns deu minuts aproximadament.

Alà/Alain Baylac Ferrer (Associació per a l'Ensenyament del Català a la Catalunya Nord (APLEC))

Molt bé. Gràcies a tots vosaltres, a tots vosaltres per les vostres paraules de suport o de franquesa, amb la visió que teniu. Aviam, alguns elements de resposta al que heu anat demanant.

El Lluís Puig demanava un petit aclariment sobre el finançament de la revista. La revista, essencialment, és finançada per l'ajut, la subvenció econòmica de la regió en la qual es troba Catalunya nord i de memòria, el pressupost de la revista per editar tot l'any la revista, encartar-la dins el diari de Perpinyà i distribuir-la vuit mil..., eren vuit mil exemplars, ara són nou mil— és 20..., són 25.000 euros l'any, en gran part amb un treball voluntari de membres de l'APLEC que no són pagats i, per tant, és un finançament que es fa amb una dedicació pròpia de finançament de la regió, que no va precisament, que no va destinada a l'ensenyament, ja que la regió en principi no finança directament activitats docents.

Per altra banda, precisar i va en el sentit d'un aclariment sobre els convenis que tenim amb els cinquanta-dos ajuntaments que representen. Són dos-cents els ajuntaments de l'àrea catalanoparlant del departament, són dos-cents. Per tant, arribem més o menys a un quart, incloent Perpinyà, que és la ciutat més important. Cada hora de català és finançada cinquanta per cent per l'Ajuntament i cinquanta per cent per altres aportacions econòmiques, i són essencialment del Consell Departamental i ara de la Generalitat, el que permet, evidentment, que hi hagi una entesa i un suport mutu de cada ajuntament amb les aportacions que puguem tenir l'APLEC d'altres fonts.

Per tant, tots els suports econòmics suplementaris que entrin destinats i nosaltres hem calculat que un poc més de la meitat del que rebem de la Generalitat i pràcticament el noranta per cent del que rebem del departament van a l'ensenyament del català. Això vol dir que com més recursos tinguem de més dels ajuntaments, més podrem respondre favorablement a demandes dels ajuntaments que volen obrir classes de català a les seves escoles.

Fitxer 17CPL11

L'objectiu, evidentment, primer objectiu de l'APLEC és d'arribar a tots els alumnes de totes les escoles, que totes les escoles facin classes de català als seus alumnes. Però més enllà d'això, la nostra idea és que l'educació pública assumeixi a terme aquest ensenyament, per formació de més professorat, per contractar més ensenyants contractuals, de manera que el que per ara no pot fer l'educació nacional, doncs que ho faci quan pugui, al més aviat possible, de manera a completar el que no fa l'APLEC per ara i que prengui el relleu del que fem ara, que té un cost efectivament de les administracions locals, del departament, de la regió una mica, de la Generalitat. Però és que si ho fan directament els mestres a les seves classes perquè han estat formats, doncs el cost serà zero i serà menys, evidentment, diners que s'invertirà per l'educació.

I la feina –per respondre una mica al que s'ha esmentat abans– la feina que fa l'APLEC és de fer iniciació a classe, doncs són una hora per setmana, és a dir, és poc. No fem, no entrem dins la immersió, no entrem dins l'educació bilingüe, que és

el que proposa l'escola pública, que al nostre entendre és el millor, perquè és molt millor de fer el cinquanta per cent de l'horari en català que no pas de fer una hora per setmana. Però ja és una primera sensibilització i una primera, un primer incentiu per anar després cap a un ensenyament bilingüe.

La campanya que fem d'informació, la llei francesa diu que les famílies han de ser informades de la seva possibilitat de que els seus fills facin ensenyament de català. És una mancança aquí també de les administracions, sigui educatives, sigui locals. Aquesta informació pràcticament no es fa i, gràcies a aquest augment de suport, hem pogut dedicar i és l'Esteve Valls que és aquí, al meu costat, que és encarregat d'aquesta missió de desenvolupar la xarxa a prop de les famílies i posar en plaça una informació sistemàtica. Hem pogut enguany fer arribar als sis mil alumnes del col·legi. És a dir, són els alumnes de quinze anys que abans que arribin al Liceu, abans del batxillerat, sis mil alumnes que han tingut una informació sobre la possibilitat de fer ensenyament de català, opció, llengua, etcètera al Liceu per passar la prova al batxillerat. I estem distribuïnt actualment 6.500 tríptics a prop de cada alumne de final de primària, perquè justament també puguin tenir la informació que poden aprendre català als instituts. Per tant, seran més de dotze mil informacions individuals que farem arribar aquest any per primera vegada. I la nostra idea, evidentment, és de poder sistematitzar regularment aquesta informació al més gran nombre i a tothom si és factible.

La qüestió de la..., evidentment, de la prioritat dels recursos que han d'anar al propi territori, evidentment que això tothom ho té present, especialment en èpoques de dificultats financeres, de restriccions, de crisis energètiques i altres. És especialment veritat en el marc francès, on suposo que ho sabeu, les qüestions de dèficit públic són bastant importants, però globalment també no hem de perdre de vista que estem actuant tots en el marc d'Europa, d'una Europa integrada, d'una Europa on hi ha col·laboració, on hi ha llibertat de circulació, de teixir lligams i de fer polítiques en comú i encara més per damunt de les fronteres, per intentar equiparar nivells educatius, culturals.

I no és cap –al nostre entendre, vaja– cap anormalitat que les administracions aquí a la frontera catalana entre dos estats i nosaltres sovint pensem també tres, perquè

també hi ha Andorra que, encara que siguin fora de la Unió Europea, també és una realitat, és del tot normal de teixir una xarxa de col·laboració, d'intercanvi que pugui beneficiar a uns i altres, als diferents *partenaires*, igual que es fa dins el marc dels països que tenen l'espanyol en comú o els..., alguns crec que són 500 milions d'euros que França es dedica a la francofonia arreu del món per ajudar els *partenaires* que són dins un sistema d'intercanvi i de benefici mutu. Vaja, eh?

No sé... Sí, una precisió sobre l'horari lectiu i el marc legal en el qual es fan, efectivament, les classes de català que fem nosaltres, en estreta col·laboració amb l'administració educativa. Sabem tots els nostres mestres itinerants són acreditats, tenim conveni amb el ministeri, són seguits i –anava a dir vigilat però no és això– ajudats, perquè treballem junts, pels consells pedagògics de català, perquè no tenen prou personal ni prou mestres ells i, per tant, ho fan amb nosaltres. I sí que intervenim únicament en el marc de l'ensenyament primari, primari públic. Una excepció tenim a Perpinyà, on també fem classes de català en una escola privada concertada catòlica que ens ho ha demanat i, per tant, ho fem. Però intervenim únicament en nivell de primari. El secundari encara l'educació nacional ho pot assumir i té prou professorat i prou ensenyants per poder cobrir la demanda.

No sé si em manca alguna cosa. Implica't, sí, és una festa important que fa deu fer cinc o sis, sis anys que fem gràcies a la col·laboració aquí també de professors de català de secundària, que cada any al Palau dels Reis de Mallorca de Perpinyà, d'on és..., és a dir, en col·laboració amb el Consell Departamental, es reuneixen tres-cents, quatre-cents alumnes de català d'instituts per valoritzar, posar més en valor les activitats que fan els alumnes i que es retrobin. I que és una festa efectivament interessant i que aquí també l'administració educativa ens agraeix que puguem organitzar i que ens ha demanat de poder portar junts pels anys vinents.

El president

Doncs no sé si hi ha cap altre grup que vulgui fer una nova intervenció. Si no és així, d'agrair-vos, Alà Baylac, Esteve Vails, la feina que fa l'APLEC i feu arribar el nostre agraïment profund a tots i cadascun dels trenta-cinc professors que es dediquen a l'ensenyament del català gràcies a l'APLEC.

Moltes gràcies.

Suspenem, esperem acabem amb aquesta comissió d'avui. Fins ara.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT